

അന്തർഭൂതവത്രാരം

ലാക്കഡി ടെന്നിസിൽ കവിത
പട്ടിക്കാജോപ്പുട്ടമ്പിഞ്ഞു.

സി. എസ്സ്. സുഖുമണ്ണൻ ടോസറ്റി മന്ത്രി ശ്രദ്ധ

അറ്റഭാവതാരം

ലാർധ്യം ടെനിസക്കുറ കവിത
പരിശയംപൂട്ടുത്തിരുത്തു.

സി. എസ്സ്. സുഖമന്മുഹുര്മോദ്ദേശി നിരുത്തം

(Rights reserved)

പ്രസാധകഗാർ
ശ്രീമിതൃജഗം പ്രവർത്തകൻബാം
തിരുവനന്തപുരം.

അവതാരിക

ആർട്ടുകമകൾ നൊൻ തജ്ജിമ ചെയ്യാൻ ആരം-
ഭിച്ചതു് പണ്ട് നൊൻ തിരവന്നെച്ചുരം രാജകീയ
കാളേജിൽ വില്ലൂത്തി ആയിരുന്ന കാലത്താണ്. അനും കാളേജിനോടുചേൻ ഹൈസ്കൂളിലേ ഒരു
സീനിയർ അദ്ദൂപകരം പിന്നിട്ടു് പ്രശ്നങ്ങൾ രായ
ഹൈസ്കൂളം അധ്യാപകരിൽ ഒരാളും ആയിരുന്ന
പറവും. ശ്രീ. രാമവാമ തവാനാണ് ‘ടന്റിസർ
മഹാകവിയുടെ’ കാവ്യത്ലജിഡിലേയ്ക്കു് എൻ്റെ
ഗുണങ്ങൾ ആകഷിച്ചതു്. എൻ്റെ ‘സാഹ്രാബു്
ആൻഡ് റിസും’ തജ്ജിമ അദ്ദേഹത്തിനു് ബോധിച്ചു.
ആർട്ടുകമകൾ ആ മാതിരി കളിപ്പാട്ടവുത്തങ്ങളിൽ
തജ്ജിമ ചെയ്യണമെന്നു് അദ്ദേഹം എന്നോടു പറഞ്ഞു.
അ ഉപദേശം സ്പീകരിച്ചു് ആദ്യം നൊൻ ഇന
‘ആർട്ടുവതാരകമായം അനന്തരം ‘ആർട്ടേൻ്റ
സ്പർശാരോധണവും തജ്ജിമചെയ്യു. ‘ഇടയ്ക്കിഴക്കു്
കളിൽ’ ഗതത്താം ലിനതയും എന്ന കമായം ഏതാണും
ഉണ്ടു് തജ്ജിമ ചെയ്യിട്ടുണ്ടു്.

ആർട്ടുവതാരം ഒരു പതിപ്പു ഇപ്പോൾ പ്രസിദ്ധം
ചെയ്യണമെന്നു് സ്കൂളുവും മാരു ഒരു വിഭാഗം പാപ-
ദേശം എന്ന പ്രേരിപ്പിച്ചതതെ കാൽ തുറന്നേണ്ടാളും
മുന്നു് നൊൻ ചെയ്യു ഒരു സാഹിത്യവൃഥസായം ഇനു്
ഇങ്ങനെ മഹാജനസമക്ഷം അവതരിക്കാണാളുള്ള
കാരണം. ഇന പഴയുണ്ടു് കവിത അന്യുനിക കവിതക-
ളിക ഇടയിൽ തല കാണിക്കാൻ ഇടയാക്കിയതിൽ
വല്ല അനന്തവിത്രവും ഉണ്ടക്കിൽ അതിനു് വിനയ
പൂർം ക്ഷമാപണം.

വെള്ളിന
കയനാഗ്രഹി
25-ക്കടകം]] 15 } പബ്ലിക് സർ. സുഖുമാനും ചോറി.

ആര്യചാരിത്രം

കെങ്കുവാണ്ടും അരാം ശതവഷ്ടതിൽ അരംഗലഭ-
പ്രീപിൽ ജിവിച്ചിരുന്ന ഒരു രാജപുജുവനായിരുന്നു
അർദ്ഗൾ. അന്ന് അവിടെത്തെ ജനങ്ങൾ എത്രജും
അപരിപ്പുതമാരായിരുന്നു. അന്നു രാജാക്കമൊരുടെ
അത്രുമണ്ഡും വന്നുജ്ഞയുള്ളക്കൂട്ടുടെ വല്ലന്ദും മുലം
രംജ്യത്തിനു സംഭവിച്ചിരുന്ന കൂദ്ധതകൾ കേവലം
അപരിമേയം എന്നേ പരിയാണമുള്ളത്. ഈ അവസ്ഥയിൽ
നാട്ടിനെ നാനാമാതിരി കൂദ്ധതകളിൽ നിന്നും
പരിത്രാണനും ചെയ്തു ജനങ്ങൾക്ക് അദ്ദേഹം നല്കുന്ന-
തിനും, ജനസമുദായത്തെ ദയനീയമായ അപരിപ്പു-
താവസ്ഥയിൽ നിന്നും ഉഖ്യാരണം ചെയ്തു് ഉന്നതച്ച-
പബിക്കിലേക്ക് കൊണ്ടുപോകുന്നതിനുമായി അവിടെ
അവതരിച്ച ദിവ്യപുരാണനായിരുന്നു നമ്മുടെ കമാനാ-
യകൾ. ഈപുരാണത്തും മഹാപുരാണമാരുടെ ഉത്തരവം
സാധാരണ മനസ്സുടെ ജനനരീതിയിൽ നിന്നും
വ്യത്യാസപ്പെട്ടതാണായിരിക്കാം ലോകത്തിലുള്ള മഹാ-
കവികൾ ഈ മാതിരി സന്ദർഭങ്ങളിൽ ചില ചൊടി-
ക്കൈകൾ പ്രഥ്യാഗ്രിച്ചു കാണുന്നതു്. ഫേയുക്കിസ്തു
ഒരു കന്ദകാച്ചിത്തായിരുന്നു; കൂദ്ധൾ ദേവകി വാസ
ദേവമാർ കാരാഗ്രഹത്തിൽ വാധന സ്ഥമാരായിരുന്നു
അദ്ദേഹത്തിലുണ്ടു് ഉത്തരവിച്ചുള്ളതു്; ശ്രീകൃഷ്ണചാരംബന്ധ

മാതാവു് ഒരു വിധവ ആയിരുന്നു; ഇത്രൂടി പുരാതന കൂതികളിൽ കാണുന്ന കൈശലും ആർട്ടോചറിതുകാരനും പ്രഥയാഗിക്കാതെ ഇരുന്നിട്ടില്ല. അദ്ദേഹമാരാജാവു് ആർട്ടോൾ മാതാവായ സുജീസ്റ്റ്യേക്കണ്ടി ഫേമിച്ചു് അവക്ഷേ കൈക്കലാക്കുന്നതിനും വേണ്ടി അവളുടെ തെന്താവായ ഓഫീസലും കൊപ്പുകയും അനന്തരം അവക്ഷേ വേർക്കാക്കയും ചെയ്യുന്നു. അവയുടെ സൗതാനമാണു് ആർട്ടോൾ. പ്രസവിച്ച ഉടൻ തന്നെ ആ കുമാരനെ, സാമ്പത്താജാക്കമാർ അറിഞ്ഞാൽ കൊന്നകളി-യുമെന്ന പേടിച്ചു വെഡ്സ്യൂൽഫലം പറയുന്നതിൽ അതിവിദ്യാദിനം മാനുക്കന്മായ മെരുളുൾ എന്ന വിദ്യാഭ്യാസം കൂടിയിൽ വളരുന്നായി ഏറ്റപ്പുണ്ടിക്കുന്നു. മെരുളുൾ കൈശലും തത്തിൽ പ്രഥക്കമായും വിസമ-തത്തേയും, വിരോധത്തേയും റബ്ബുമാക്കാതെ, ധമാ-കാലം കുമാരനെ ജനസമക്ഷം കൊണ്ടവരികയും അവയുടെ സന്ദേശാഖയും പകമായ ആർപ്പാവിളികൾക്കും മല്ലേ അപ്രേയത്തിനെ രാജാവായി അഭിഷേകം ചെയ്യും ചെയ്യുന്നു. ആർട്ടോൾ അവതാരത്തെ സംബന്ധിച്ചു് അരളുതകരമായ മരീറായ കുമഞ്ഞി കവി വല്ലിശാന്തയേക്കാണ്ടി പാരിച്ചിട്ടിട്ടുണ്ടു്. ദശേ-വനു് ചട്ടമാസവും, അജ്ഞാനനു് ഗാണ്ഡിവവും, എന്നപോലെ ഇം കമാനായക്കുന്നും ഒരു ദിവ്യമായ ആയുധം ആവായും കരമായ വിധത്തിൽ ലഭിച്ചിട്ടിട്ടുണ്ടു്.

രാജുഭാരം തുടങ്ങിയതിനും ശേഷം ആർട്ടോരാജാ-വിനും മഹത്തായ ഭേദം രാജുത്തു സമാധാനവും പ്രജകൾക്കു തുണ്ടമുണ്ടും വർഖിച്ചിക്കുന്നതിനും ആയിരുന്നു,

ଅତିରିକ୍ତ ତଥା ସହାୟିକହୁାଯି ରଙ୍ଗନୀଷ୍ଠ-
ମାରାଯ ଅରହପତ୍ର ଯୋଶୀକଳେ ତିରଣେତରୁତ୍ତ,
ତଷ୍ଠିତ ଉପକର୍ତ୍ତାବିନ ସତ୍ତା ଅରଣସରିକଲୁଙ୍କ
ସପ୍ତତ୍ୟନିଷ୍ଠୁତିବରାୟିରିକଲୁଙ୍କ ଚେତ୍ତୁକୋତ୍ତା-
ମେନ ଅରବରେକେଳାଣ୍ଟ ସତ୍ରୁଂ ଚେତ୍ତୁଛୁ' ଅରବକୁ
ପ୍ରତ୍ୟେକଙ୍କ ସମାନମାନଷ୍ଠିଂ କୋତ୍ତାତ୍ତ ତଥ୍ରେ ରାଜ୍ୟା-
ନିଯିତ ପାପ୍ତିଛୁ. ହୁବରେରେଯିଲ୍ଲାଂ ଅରଣ୍ୟମଂ ତଥା
ସମମାରାୟିଟ୍ରାଣ୍ଟ ରଣ୍ଟିଛୁ ବନ୍ଦରୁ'. ଷ୍ଟ୍ରୁଂ ହୁଅଷ୍ଟ୍ରୁ',
କେମିଛୁ ଡେଶିଳଂ ମୁତଲାଯ ଅରବ ସମକରି ହୁବକୁ
ନାହକିଯିତାନ. କାରୋତତତତ ଅରବନାଵେ ଏହି ବଲତ୍ତ-
କେକ ରାଜ୍ୟାବିନୀର କଣ୍ଠିତ ବନ୍ଧୁଟ୍ରାଣ୍ଟ ସତ୍ରୁବାହ-
କତେ ଉତ୍ସରିକେଣିଯିତାନାତ୍ରୁ'. ସତ୍ରୁବାହକତିକାନ୍ତେ
ତାପ୍ତିଂଠ ତାଣ ଏହିତାନ ପ୍ରକାରମାଯିତାନ.

“ଆପିଗୋଟନଟି କରଣେତରେଯିନାତ୍ରୁପୋଲେ
ତବୁରାନ୍ତ ତାନ୍ତିଲ୍ଲାଂ ପୁଣିଛୁକୋଣିଟିଳାଂ.
ତାନେତଯାନଟି କରଣେତରେ ଯତ୍ନାବିଯଂ
ମନାଵନେନାପୋଲେ ମାନିକି ବେଳାମିଲ୍ଲା.
ନାନ୍ଦିକମାରେଇଛାକି ନାନ୍ଦିଯାକଳାଂ ନାଲ୍ଲା-
ରାନ୍ଦିକମାରେ ପୁଲତ୍ତିଟିଳାଂ ବତ୍ତିପୋଲେ
ଭ୍ରତଲମଣିଂ ଛୁରିଲ୍ଲାଙ୍ଗୁଣ୍ୟରିତ୍ତୁଷ୍ଟ ନା-
ଆତିକିଳକଳାଂ ଦୃଶ୍ୟାଂ ନୀକଳାଂ ନିରାନନ୍ଦ.
ଅତୁରେଯିଂ ଦୃଶ୍ୟିକଳାଲା, ଦୃଶ୍ୟିବାକଳିକରି ନବାନ୍ତାର
ବାରାଵେ ନିନ୍ଦିଟ୍ରିତ କେଳିକଲୁମନ୍ତରେତ୍ରୁ'.
ତାନେତ ବାକଳିକରିଛି ଲେବାତେତପ୍ରୋଲେ ତାନୀ
ମାନ୍ଦ୍ରାତ କଲ୍ପିଛୁବ ହୁଅନ୍ତିକଲେବାଂ ସତ୍ତା

ശ്രദ്ധമായിജീവിത മേരാവും ചാരിത്രസ-
ഗ്രാമിയാട്ടാത്തു നന്നായും നയിച്ചിട്ടെങ്കെന്നും
ആദ്യമാദ്ദേതാട്ടമാരു കന്നുക തന്നിൽ മാത്രം
പ്രേമത്തെ പ്രതിഷ്ഠിച്ചു തെള്ളുമൊന്നിള്ളക്കാതെ
എറാവും മാന്നുങ്ങളും കൃത്യങ്ങൾ ചെയ്യുവൻകും
കുറുമൊരണ്ണാഗം തന്നിലഭ്രഥുവാക്കി
വേഴ്തിചെയ്യുവാളോടു ചേന്നതി ശ്രദ്ധനായി
നാഴുകളിളാതലെ നയിച്ചിട്ടിക വേണും.”

ഈ ഗംഭീരമായ ഒരു പ്രതിജ്ഞ ചില മഹാമാ-
രായ യോദ്ധാക്കൾ എങ്ങനെ സാധിച്ചു എന്നുള്ള
വിവരങ്ങമാണും ഈ കമകളിൽ കാണുന്നതു്.
ഈതിനും മന്ത്രം, വിശ്വേഷിച്ചു് അപരിജ്ഞത മന്ത്രം-
ശ്വർ ഭ്രംഗ വര്ത്തനാതെ നടത്തുക എന്നുള്ളതു് എത്താ-
ണ്ടു് അസ്ത്രാവുമാലു എന്ന കൂടി കമാവസാനം
ഡപനിപ്പിക്കുന്നുണ്ടു്.

ഈപ്രകാരം അരുപതു യോദ്ധാക്കളോടും കൂടി
ആർക്കുമഹാരാജാവും സുവാമായി നാട്ടവാഴിംകാലം
അയയൽ രാജുത്തിലെ ലോഹാലുരാജാവും തന്റെ
നാട്ടിൽ ശത്രുക്കളിൽ വന്നുമുന്നുങ്ങളിൽ ചെയ്യുന്ന ഉപദ്രവ-
ങ്ങളെ ശമിപ്പിക്കുന്നതിനായി അംഗുഹത്തിനോടേജോ-
ക്കിക്കുന്നു. മന്ത്രം കാഞ്ഞതക്കെഴു നീക്കാൻ സത്യം
ചെയ്യിട്ടുള്ള രാജാവും യോദ്ധാക്കളിൽ ഉടൻ തന്നെ പുര-
ാപ്പട്ടം ചെന്ന ശത്രുക്കളും കാട്ടുമുന്നുങ്ങളും ഒരുക്കി
ലോഹാലുരുനെ സാര്ഥകനാക്കുന്നു. ആ അവസാനത്തിൽ
ആർക്കുന്ന് യദ്യമുഖ്യം ലോഹാലുരാജാവിൻ്റെ പുത്രി-

അംഗ തുണവതിയെ കാണാനിടക്കാകയും പ്രമമ്മദ്ദീപ്പി-
ഡിൽ തന്നെ അദ്ദേഹത്തിനും അവളിൽ അന്നരാഗം
ജനിക്കയും ചെയ്യുന്നു. അനന്തരം ആർട്ട്‌റൂൾ അവശ്വ
തനിക്കു വിവാഹം ചെയ്യുത്തന്നെന്നു തന്റെ
ധോല്യാക്കളിൽ ചിലർ മുഖ്യനു ലോഹോഗ്രനോട്ട്
അദ്ദേഹമുക്കിക്കൊന്നു. അദ്ദേഹത്തിനും ഇതു് ഏറ്റവും
സന്ദേഹം തന്നെ ആയിരുന്നു എക്കിലും ആർട്ട്‌റൂൾ
ഉപത്രിയിൽ സപ്ലും കൂടുകും ഉണ്ടൊന്നു കേട്ടതിനാൽ
അദ്ദേഹം വല്ലാത്ത നിലയിലാക്കൊന്നു. പിന്നീടു്
ആർട്ട്‌റൂൾ ഉത്തരവന്തെഴുവിച്ചു പല അനേപാഷണ-
ഓർഡർ നടത്തുകയും ചെക്കും ആർട്ട്‌റോസാമരിയായ വല്ലീ-
ശാന്തിയുടെ വാക്കു കേട്ടു് അതിൽ വിശ്രദാസം തോന്തി
അദ്ദേഹം വിവാഹത്തിനും സമ്മതിക്കയും ചെയ്യുന്നു.
അനന്തരം ആർട്ട്‌റൂൾ തന്റെ യുദ്ധവീരനാരിൽ
ശ്രദ്ധയും തന്റെ വലിയ സ്നേഹിതനും ആയ ലാസ്യ-
രാഭ്രാന്തിനും മാനവിയെ അയച്ചു കുന്നുകയേ സ്പരശജ്ഞത്തു
വരുത്തി പലവിധി ആദ്യോഹണാക്കു മണ്ഡപ്പു മും-
മുംപുത്തത്തിൽ അവശ്വ പാണിഗ്രഹണം ചെയ്യുന്നു.
ഈ അവസരത്തിൽ കൂപ്പും ചോദിക്കാനായി രോമക-
രാജുത്തനിനിനും ഏതാനും പ്രക്കരമാർ വന്നുചേരുകയും
അദ്ദേഹം താൻ മരുന്നാൽ രാജുത്തേങ്ങു കൂപ്പും കൊട്ട-
ക്കുന്നതല്ലെന്നു പറഞ്ഞു് അവരെ അഭക്കയും ചെയ്യുന്നു.

ഈതാക്കുന്ന ആർട്ട്‌റാവതരണക്കമ്മുടെ സംക്ഷേപം
ഈതിനേ പിരുത്തങ്ങനുപയോഗിക്കുന്ന കമക്കം ധോഡ്യാക്കമാ-
രിൽ പില്ലർ തജമുള്ളുടെ പ്രദാവനത്തെ പ്രാംഗിപ്പിച്ചതി-
നേക്കുവിച്ചു പ്രതിപാദിക്കുന്നവയാകുന്നു. പന്ത്രണ്ടാമ-

തേരക്കുമ் ആട്ടുന്നേരം നിന്തുണ്ടാവണ്ണന് അഭ്യന്തരം മുതിലും എതാണ്ടോ അമാഖ്യതപം കാണണ്ണാണ്ടോ. ആട്ടുന്നേരം വിശ്വാഗത്തിനും ശ്രീരാമാദികളുടെ സപ്ത്രാംഗരാഹണ തേരാട്ട നല്ല സാദ്ധ്യമും ഉണ്ടോ.

ഈ കമകളേ മലയാളത്തിൽ തജ്ജിമചെയ്യാൻ ആരംഭിച്ചതിൽ പരിഭ്രാംകൾ റണ്ടു കാഞ്ഞങ്ങൾ സാധിക്കുന്നാണ്ടോ. ഇവയുടെ പ്രാധാന്യാദ്ദേശം സ്രീകൃഷ്ണ മാഹാത്മ്യത്തേയും ഘുത്തങ്ങൾ ഒന്നന്ത്രത്തേ പ്രാപിക്കുന്നുമെങ്കിൽ സ്രീകൃഷ്ണ അവനെ അന്നഗമിക്കേണ്ട ആവശ്യകതയേയും പ്രത്യക്ഷത്തിൽ ദ്രോണത്തിന്റെ ക്രിയാനികരിക്കയാണോ. അതിനാൽ ഈ മലയാളികൾക്ക് പ്രത്യേകം ആസ്ഥാപ്രാണഭൂമി പ്രശ്നങ്ങൾ പ്രശ്നാജനകരങ്ങളും ആളിരിക്കുമെന്നുള്ളതു നിശ്ചയമാക്കും. മലയാളത്തിൽ സ്രീകൃഷ്ണ മിക്കവാറും സമന്വിച്ചിൽ വച്ചിരിക്കുന്ന ഏന്ന മാത്രമല്ല അവരുടെ മാനമാണ് തന്യാട്ടമാനം ഏന്ന ജനങ്ങൾ വിശ്വസിക്കുന്നതു ചെയ്യുന്നു. തങ്ങളുടെ സദ്ഗോദരിയുടെ മാനം കുടുംബവൈരിയായ പാലാട്ട കോമപ്പുൻ രക്ഷിച്ചു എന്നറിയുന്ന നിമിഷത്തിൽ അതിഭ്യക്രമാരായ കുട്ടുമാർ അതു ഘുരാത്തന്നും അത്യന്തപ്രശ്നവും അയിരുന്നു അ മഹാശത്രുതയെ നീറ്റേപ്പം വിസൂരിച്ചും അവളേ അദ്ദേഹത്തിനു വിവാഹം ചെയ്തു കൊടുത്ത കമയേ മലയാളികൾ അസാമാന്യമായ ആദരവേച്ചും സ്നേഹത്തേട്ടും കൊണ്ടാടി വരുന്നുണ്ടും. ആ സ്ഥിതിക്കും ഈ വക തുതികൾ അവക്കും അത്യന്തം ആസ്പദമായിരിക്കുമെന്നുള്ളതിനും സംശയമില്ല, ആട്ടുന്നേരം സത്യവാചകത്തിനിന്നും പ്രവൃ-

ക്ഷീഭവിക്കുന്ന മഹത്തായ രാജഭക്തിയും സ്വീക്ഷണമും-
നവും എത്ര ജനസമുദായത്തേയാണ് ഉള്ളകൾപ്പറവി
യിലേക്കു നയിക്കാത്തതു്?

മലയാളികളുടെ ഭാവിത്തേയ്യുംനെ കാംക്ഷിച്ച
ബുദ്ധിമുട്ടും മഹാമാർ കോമ്പൻ മുതലായ നമ്മുടെ
സപ്പറതകമകളിം ആർദ്രചരിത്രം മുതലായ തജ്ജിമകളിം
ബാല്യകാലത്തു തന്നെ കേരളത്തിലേ ബാലികാബാല-
മാർ വായിച്ച ഹദിസ്മമാക്കാൻ വേണ്ട എപ്പുംകുറം
ചെയ്യുന്നപക്ഷം തങ്ങളുടെ ശ്രൂജമായ ഉദ്ദേശം നിശ്ച-
യാസം സാധിക്കുന്നതാക്കും.

വിശേഷിച്ചും ആർദ്രൻറെ ആര്യധാര്യാസങ്കളിം
ഗിക്കാനുമങ്കളിം, കേരളത്തിലേ കളരികളിലേ അന്യ
ധാര്യാസാഭികളിം തജ്ജിലും വില സാമ്പ്രദായങ്ങളും
അതിനാൽ പണ്ടതേത കളരികൾ ഇല്ലെങ്കിലും ആ
സ്ഥാനത്തു് വ്യാധാമശാലകളേ കല്പിച്ച നിഖലേന പ-
രിശീലനം ചെയ്യുന്നപക്ഷം കേരളീയർ അരോഗ്യമു-
ഗാത്രമാരാക്കും അവരുടെ വംശം സന്നദ്ധനിജയിലും
സഭാവാരങ്ങളിലും ലൈഖനിക തൃത്യങ്ങളിലും ഉള്ളക-
ൾക്കുത്തെ പ്രാവിക്കയും സദേശപരി എല്ലാക്കാരുംങ്ങളിലും
ശുശ്രാവത എന്ന ഗ്രന്ഥം അവക്കണ്ടാക്കും ചെയ്യു-
ന്നതാണെന്നു കൂടി ഒരു പാഠം ഇതിൽനിന്നും വെളിവാ-
ക്കണംണ്ടു്.

ഈ ആദ്ദെന സമുദായപരിജ്ഞാരമായ്ക്കുത്തിലേക്കു
മനസ്സിനേ നയിപ്പിക്കുന്നതും നിജീളകവും സമിരവും
എന്നാൽ നികുഞ്ജമല്ലാത്തതും ആയ രാജഭക്തിയെ

ഇനിപ്പിക്കുന്നതുമായ ഒരു തീരി എത്ര സാഹിത്യത്തോട് അലങ്കരിക്കാതിരിക്കുന്നതു?

ഈ ഒന്നു പറയാണെങ്കിൽ ഇതിലുപയാഗിച്ചിരിക്കുന്ന പേരുകളേക്കണ്ണിച്ചാണ്. ഇംഗ്ലീഷിലേ പേരുകൾ മലയാളികൾക്ക് അസ്പദമായിരിക്കയില്ലെന്ന പരിചയസിലമാക്കാൻ അവരെ മലയാള വസ്തുങ്ങൾ ഡിപ്പിച്ചു രംഗപ്രവേശം ചെയ്തിരിക്കുന്നതു് ഉപിത മായിരിക്കുന്ന. കണ്ണാനുകരമായ ഒരു പേരു നിന്മിച്ചു പ്രയാഗിക്കുന്നവൻ കവിയായിരിക്കുന്നു എന്നു പറയുന്നതു് യമാത്രം തന്നേയാണ്. പില തീരികൾ മറ്റു ഗണങ്ങളിൽ അഭാവത്തിലും. ഈ സ്പൃതി ഞാൻ പലങ്ങം വായിക്കുന്നതു് മറ്റു ചിലവ അനുമാതാന്ത്രികിച്ചുങ്ങായിരുന്നാലും ഈ ഗണാഭാവത്താൽ വായിക്കാതെ വിട്ടുകളിയായിരിക്കയില്ല. അതിനാൽ ഈ കമയിലെ പേരുകൾ സ്പൂഷ്ടിച്ചതിലും പരിഭ്രാംകൾ പ്രത്യേകം നിജീഷ് ചെയ്തിട്ടുള്ളതായി കാണുന്നതു് സന്ദേശകരമായിരിക്കുന്ന.

ചുരുക്കത്തിൽ പറയുന്നതായാൽ ഈ പ്രകാരം തന്നെ ഈ കമകളെല്ലാം മലയാളത്തിൽ തജ്ജിമചെയ്യാണെങ്കിൽ തജ്ജിമക്കാരൻ്റെ കവിതാവാസനയും സാഹിത്യപരിവയവും സ്ഥിരോജാധികവും അദ്ദേഹം മോഹിച്ചാലും ഈപ്പുകുണ്ടില്ലം അനന്തരമായ വ്യാതിക്കും ജനങ്ങളിൽ അപരിമിതമായ പ്രീതികൾം അദ്ദേഹത്തെ പാതുമാക്കുമെന്ന പറയുന്ന ‘പ്രധിം’ ഒരു കാലത്തു കഴിവായേക്കുമോ എന്ന ഭ്രഹ്മപ്രചനില്ല.

എം. രാമവാംസ്കുരും ബി. എ. എൽ. ടി,

ആർട്ടോഗമനം

തണ്ണാരിൽമാതു താഴ്യവപ്പുന്തലാവ്
ഉണ്ണായി നല്ല കലമാല്ലമെന്ന പേര്
കൊണ്ണാരു രാജുമതികളുണ്ണായിതു
പാണ്ണാരു രാജാവു ലോഹോറുനാമകൻ
നീതിയോടുമുഖം നാട്ടരക്ഷിച്ചു വൻ
ഭ്രതികളേല്ലാമന്മുഖിച്ചുങ്ങേന
ഭ്രതലേ വാഴുന കാലത്തവന്ന സം-
ഭ്രതയായേകാക്കമാരീ മനോഹരാ
ശവ്വാദ്ധനയും വണ്ണാട്ടിട്ടമ്മാരേഴും
സവ്വാദ്ധ സൗരദംസ്സുവാസമുഖിയാൽ
നിവാഞ്ഞാസൗഖ്യം നിതാന്തമേകീടിനാൽ
ഉവീശമനോമനപ്പുണ്ണ കൊടിഞ്ഞതുലാർ
എക സന്താനമാമേണാക്കിയാംക്രവ-
നേകിനാൽ നാമംതുണ്ണവതിയെന്നമ
ലോകത്തിലാങ്കു തനിഷിള്ള സൗഖ്യങ്ങ-
ളാകയ്ക്കു മാലംബവമാക്കി വാണിഡിനാർ.
ആർട്ടോഗമനം നരലോകനായക-
നാദ്യമിയാംഗലദ്ദീപിപിന നാമനായ്
വനിഡിമുന്നനമീ നാട്വാണിഡിനാർ
മനവന്മാർ പലർ പകിട്ടുനക്കമായ്
തങ്ങളിൽ ഭിന്നിച്ചു സാഹരംചെങ്കു ചെ-
ങ്കേങ്ങൾ നാഡിപ്പിച്ചു നാടകമങ്ങവർ,

ശ്രോഷിച്ച ശക്തി കണ്ടവും ദിയും ലംഘിച്ച
 ശ്രോഷിച്ച വസ്തുകൾ നാളിൽ നാളിൽ ഭ്രം
 ഭക്ഷതയേറുന്ന നീചപ്പരിഷകൾ
 കാംക്ഷയേബാതെന്തിക്കവൻ പോയിടിനാർ
 നാടുകളേവം നശിച്ചു നശിച്ചുലും
 കാംക്കളേങ്കം പരന്ന വിസ്തീർണ്ണമായ്
 കാട്ടുജഗ്രൂക്കളുനവധി വല്ലിച്ച
 നാട്ടിൽ ഒന്നും കറ്റെന്തു ദിനംപുതി
 വാണാംരാജലസന്ദൈനാജ ഭ്രഹ്മതി
 നീണാർ നിരന്തരം യുദ്ധങ്ങൾ ചെയ്യവൻ
 കാലധിക്കമ്പെന്തെ ലഭിച്ചുന്നതുപോലെ
 കാലം കഴിച്ചിതു അത്രനാം ഭ്രഹ്മം
 ദിനപ്രദേശങ്ങൾ ചേത്തു പാലിക്കവൻ
 മനക്കിൾ രണ്ടാംക്കമേതും കഴിഞ്ഞില.
 പിന്നീടുവന്ന ഭ്രമണ്യലാഖണ്യലൻ
 ധന്യനാമാർദ്ദനങ്കസംവത്സരം
 തന്നെ പാശ്ചാവിരേഖാഭാനിച്ച
 നനായ് പൊതു ജയിച്ച പബ്ലിപ്പല
 മനിടംാഗജാഭോനിച്ച ചേത്തു സം -
 ദിനരാം സാമന്ത ഭ്രവരമായുടെ
 നായക ന്യമനത്തിലാരോഹണം ചെയ്തു
 ന്യായമായ് നാടു പാലിച്ച വാണിഡിനാൻ.
 അനാവിധമക്കലാലുംമാം നാടു
 തീർന്തു വിജനമരണ്യ പ്രദേശമായ്
 കാട്ടുജഗ്രൂക്കൾ നിരത്തു നായാടിയ -

ശ്രൂട്ടരെ കൊല്ലുവാനാകമില്ലാതെയായോ;
 കാട്ടനാ, ചെന്നാ, കരടി കിടികളിം
 ശ്രൂട്ടമായോ വന്നകടന്ന വിളകളിൽ
 കളിം വിളവുകളോക്കെ നശിപ്പിച്ചു
 നശിം വളർത്തിയഹന്തിനാമേഘമേ;
 കോട്ടം വെടിത്തങ്ങളുമിങ്ങം നടന്നിരു
 രാട്ടിന്റെ നല്ലായല്ലാണാങ്ങളിൽ പോലും;
 അപ്പോഴേപ്പാറു ചില ചെന്നായ്ക്കു വന്നുന്ന
 കെല്ലിൽ കവൻ മനഷ്യകിടാങ്ങളേ
 തിനാമാരണം; ചിലപ്പോഴോരു മുകി
 തനുടെ കുട്ടികളോക്കെ മരിക്കൈയാൽ
 തന്മുലപ്പാലതിനുരസപദാവദം
 നമയോടെ നരക്കട്ടികൾക്കേകിനാറു
 ശിശ്തമാം തങ്കളുള്ളതനിൽ വളരുന്നാരു-
 കട്ടികൾ ചെന്നാകിടാങ്ങളേപ്പോലുമേ
 പച്ചയിരച്ചിയമല്ലമെല്ലാംപറം
 ഉച്ചതിലം മുട്ടുമുട്ടുംകൊണ്ട്
 ക്ഷേമമെന്നല്ല നാലുകാഴലൽ നട-
 നക്കിതിതനിൽ കളിയാടി വാൺിച്ചം
 അങ്ങനെ ശൈലേവക്കുമാരവേളക
 ഇങ്ങ കഴിത്തിട്ടംനേരും മുകങ്ങളേ
 കാളിം കറിന്ത കോലുന്നായ വക
 യാളുകളായി ഭവിക്ഷമകട്ടികൾ;
 ശത്രുനരാധിപന്മാരുടെയങ്കുമം,
 അതുയല്ലങ്ങളും സോദരാച്ചടവം,

എനിവകാണ്ട് വല്ലതുവശംകെട്ട്
 മനവൻ ലോഹാഗ്രനങ്കളും വാഴനനാർ
 വീടും കടികളിലും ചുട്ട് ചുട്ടഞ്ഞെന
 കുട്ടം പ്രഭയാൽ പ്രഭാകരമിംബവും,
 ചുഴിജ്ഞനങ്ങളേക്കാനടൾ ധാരയായും
 വിഴന ചോരയാലുചിയു, മൊക്കയും
 പാരം ചുവപ്പിച്ചുമമമതൾ മാറിടം
 കത്തിപ്പിളന്നാൽ കാന്താഗ്രഭാഗത്തി
 ലാത്ത് തയക്കുടിയേ കോത്തുമീമട്ടിലായും
 പ്രതിനിഡിത്വാർ വിമതവർദ്ധിപ്പിലു-
 മാത്തനായെറം വശംകെട്ട് മനവൻ
 അതുതാനാധനചെയ്യും സഹായമി
 കുരൈരെ വെള്ളവാനെനന്നിയാണ്ടുമോ.
 തദ്ദരാജാവിനുകന്ത്പിവനെന്ന
 കഷ്ണുജ്ഞനങ്ങൾ ബഹുമുഖാക്കി, യൈ
 നാകിലുമാർക്കുനാം ക്ഷാണിപരിപ്പുഡൾ
 ലോകേകകവിരന്നിക്കാലത്തു ചാലവേ
 രാജ്യാഭിജയകൾ കഴിഞ്ഞു മണിഗണ
 പ്രോജപലമായ സിംഹാസനമേരിനാൾ
 അക്കമേകക്കുടൾ ലോഹാഗ്രഹനവൻ
 സത്യകരിച്ചുജ്ഞാൽ കൂതെന വിട്ടിരു:
 “എങ്ങും കന്നുകൾ മഹാകുർജ്ജരുക്ക-
 ഖിങ്ഗിവത്തും മല്ലാത്തിലാപ്പേട്ട്
 കള്ളം മരിച്ചിട്ടുന്നോ വോന്നിനി
 കള്ളത തീരു സംരക്ഷിക്കാവെക്കാതെ”

ഇന്നേവരെത്തെൻ്റെ യുദ്ധ എന്ന് പറയുന്നതും
 കളാസം പ്രകാശിച്ചതില്ലെന്നു അഭ്യന്തരം
 മുതൽപ്പെൻ്റെ വാക്കുകൾ കേട്ട പ്രാഥമ്യം
 ഭ്രതംഡായിയെന്ന് തുണ്ണിയും വന്നിട്ടിനും
 വീരൻ കടന്നപോകുന്നതു കാണുവാൻ
 പാരം കൊതിച്ചു തുണ്ണുവതി കന്നുക
 പ്രാകാരഭിത്തിതൻ ചാരത്തൊരിടത്തു
 സപാകാരമെട്ട് മരച്ചു നിന്നിട്ടിനാണ്
 എന്നാൽ തനിക്കുള്ള രാജവിഹാരങ്ങളു-
 ണ്ണാസം ധരിക്കാതെ രാജക്കലോത്തമൻ
 തന്മുടം മാടവിമാങ്ങുന്ന കുട്ടി-
 ലോന്നായു് വിശ്രേഷവിധിരോന്നമില്ലാതെ
 വന്നതുകൊണ്ടുമാറിൽ പലക്കമാ-
 മനവന്തുള്ളതിനേക്കാളുഡികമായു്
 മിന്നിട്ടം നല്ലോരു ഭ്രംജായുധികരിൽ
 ഉണ്ടായിരുന്നതുകൊണ്ടുമാറായും താൻ
 കണ്ണറിഞ്ഞിലവനാരെന്ന മാനിനി.
 എന്നാലരവൻപരാബു് മുവന്നായ്ക്കി-
 പോന്നോരുന്നേരമക്കന്നുമണിയുടെ
 ഉരുക്കടാപാംഗപ്രകാശമായയും കം
 പുക്കിതു ചിക്കേന്ന മനവജീവിതം
 എന്നിട്ടുമങ്കു നടന്ന താൻ പാളയം
 ചെന്നാരണ്ടുതിനടക്കലുടിച്ചിതു
 അട്ടിയോടിച്ചു വിമതവർദ്ധിക്കുണ്ടോ
 കാട്ടുഗഞ്ചൈക്കാനുക്കില്ലെന്ന

വെട്ടിത്തെളിച്ച വിപിനങ്ങളൂക്കയും
 വെട്ടവഴികളും വെട്ടിയിടൈട
 നായാട്ടകാർഷി നടക്കമാറാക്കി തു -
 നായകർ മരം തിരിച്ചുപോന്നിടിനാൽ
 അങ്ങനെനരാജാവവിടെ വാഴുന നാം
 അങ്ങ് രാജുത്തിൽ പ്രക്ഷേളിച്ചു ശുട്ടയും
 തങ്ങെട എത്തിൽ തശ്ശേച്ചായ സംശയം
 തുംഗമായുംസാമന്ത്രവരമാരോട്ടും
 സവൃവും ചുണ്ടു ധരണിവരനോട്ടും
 പോക്കായവെട്ടു പുലവിനാരിവിയം:—
 “നമ്മെരിക്കഡവാനാരാണിവനിങ്ങ്
 നമ്മുടെ തദ്ദനാം ഭ്രംബാകനായകൾ
 തന്നുടെ സന്തതിയാണിവനെന്നവൻ
 ചൊന്തി; പാത്താൽ തെളിവതിനെന്നതേമോ!'
 അമ്മഹാമനനെനക്കണ്ണിൽനിയും നമ്മ-
 ഇമ്മുഖാവവും ഓവുമെന്നല്ല
 അമ്മായയുമനടപ്പുമായോച്ചയും
 നിശ്ചയമില്ലിവണ്ണതുമരിയണം
 ഒഹാരലസന്നർ സുതനിവൻ നിന്ന്‌യം
 പാരാതെ രാജാവിശിഷ്ടതല്ലെത്തു മേ
 അന്തണനാകന്തതിനിവൻതന്തരാ -
 നന്തരമില്ല ഭ്രംബാന്യവനല്ലല്ലോ.
 അർത്തനമപ്പോളിവരോടെതിരിടാ-
 നല്ലോഗമോടു ചുറപ്പുട്ടു സത്പരം.

എന്നാലവന്മരനരാഗപീഡയാൽ
 നന്നായ്യരവമനായ്യനിതനേനരം
 മാരഞ്ഞര കുരുപു പാരം തരച്ചുവൻ
 മാരണമായ വ്യമര്യമാലസ്യവും
 പുണിതു പുമെനിയാളേ സ്വപ്നാന്ത്യായു്
 പുണ്ട് കൊണ്ടിടവാനണ്ടായ കാംക്ഷയാൽ
 പോകംവഴിക്കവനിങ്ങനെ ചിന്തിച്ചാൻ
 “കോകിലവാൺിതവ് താതനാം ലോഹമാറുൻ
 തങ്ങരം മനഷ്യർ മഹാകൂരജ്ഞരും കൈ -
 ഇങ്ങിവ തങ്ങരെ മദ്ധ്യത്തിലാപ്പെട്ട്
 കഷ്ടം മരിച്ചിട്ടെനു് നാല്പ്പും മുത്ര
 വിട്ടതു, താന്തരുകൊണ്ടിനി വേഗത്തിൽ
 കൂരുഗാകലമായൊരി നാട്ടിൽ നി -
 നാരാലവശേ അഫിച്ചു നിരാകലം
 എന്നടെ സിംഹാസനത്തിലിങ്കത്താം -
 മെനോടൊരുമിച്ചു, വേണ്ടത്തല്ലയോ?
 എകനായു് രാജ്യം ഭരിക്കിലെനിക്കുള -
 വാക്കകയില്ലോ സൗഖ്യമൊരല്ലവും
 ലോകേകക്കന്നുവരിയാളോടു ചേരാങ്ങി -
 ലാകവേ നിജ്ഞലം മാമകജീവിതം
 താനൊയ ജീവസ്ത്രവമന്നപോലവേ
 ഏനമെന്നിക്കു തോന്നിട്ടെനു മാനസേ
 നെനു വഴിപോലെ ചിന്തിച്ചു ചെയ്യാം -
 മെന്നടെ കുത്രുംബളൊക്കെ നടത്താണം
 കന്നിനു മണംകയില്ല ബലമെന്നി -
 കിന്നിമ ശത്രുസംഘത്തേ ജയിപ്പാണം

എന്നെട രാജുത്തിലേകാധിനാമനായ്
 തിന്മകാണ്ടിച്ചവാൻ പുനരശുമം
 എനാലവശളിൽ സഹയമ്മ ചാരിണി-
 യനായി വനാകിലെത്തസ്തവ്യം മമ
 കനാഞം ജീവനെന്നാണമൊരമിച്ച
 മനിതിൽ പാത്തിടാമെന്നല്ല പിന്നെയും
 എല്ലാത്തിലുമൊരേ ചിത്തമായ് രാജുതേ
 നല്ലവള്ളം ഭരിക്കാം മരിക്കം വരെ
 നാട്ടിലുള്ളന്യകാരങ്ങളുകലവേ-
 യാട്ടികളിൽത്തു തെളിച്ചിടാം നിയൈയം
 അതുമല്ലിനിക്കണ്ണാം ബലവുമി-
 ചുത വിശ്രദ്ധിന ജീവനേകീച്ചവാൻ.”
 അതയതിൽ പിന്നും ചരനായവെച്ച്
 പോയിതു പോരിനു പോരാളിമാരോടും
 കുലപ്പുന്തിരൻ കുടാരകുടങ്ങൾ
 കുടി വിളങ്ങും പടനിലം പുകിനാൻ;
 അപ്പോഴിലകിടമൊക്കെയുമത്തുയും
 സർപ്പകാശന സൗര്യപ്പള്ളമായ്ക്കിതു;
 മുരത്തു മഞ്ചി നിന്നിടന കനിലു
 ഷേഷാരോ ചെരവകപ്പാറകളെന്നല്ല
 നേരം പുലന്നാരേന്നരത്തു കാണായി
 നേരോടുഭയനക്കുത്തിനേപ്പോല്ലും;
 കൈല്ലോട യുദ്ധം തൃടങ്ങുവാനായുടൻ
 കല്ലിച്ച ഭ്രേഹം കൊടികൾ കാട്ടിടവേ
 കുക്കവിളികളിലും കാമലിനാഭവും

ദിക്ഷ പൊടിയും പെരുവന്മാരെയാച്ചയും
 നന്നായിതാക്കവേ രണ്ട് പക്ഷത്തിലും
 നിന്നു മുഴക്കിയുംരോടു സത്പരം
 നീണ്ട വേൽ പുണ്ണായ സാദിസേനാഗണം
 ചുണ്ടി വിച്ഛിനകാണ്ടി സപന്തമധ്യപദ്ധതി
 ശ്രോരക്കടലിൽ കളിക്കവാനംതാഹ-
 വാരിപ്രവാഹേ പതിച്ച പശ്ചത്തു ഭ്രം.
 പോരതിജ്ഞാനമായ്; രണ്ട് ഭാഗത്തിലും
 മാറി മാറിക്കണ്ട നേട്ടവും തോലിയു,
 സാമന്ത്ര്യവരക്കുന്ന തോന്ത്രി ജയ:
 ഭ്രമണാളിനു ലഭിച്ചതു തർക്ക്ഷണം;
 ഇങ്ങനെ പിന്നോക്കമായും മടങ്ങാതെ
 തങ്ങളിൽപ്പാരാതെ പോരാട്ടമണ്ണനരം
 ലോകനിയന്ത്രവു തന്നിച്ചയാൽ രാജ-
 ലോകാധിനാമംവയ്ക്കു വൃഥാമതിലായ്,
 ആയവൻ തന്മാട സൈന്യവലത്താലു-
 മായതമായ തൻ ബാഹ്യവലത്താലും
 ശത്രുക്കിതിപരതകരേ തോല്പിച്ച
 സത്രാസമോടിച്ച കീഴടക്കം വരെ
 കണ്ണനില്ലെനവർ കണ്ണ ചിഞ്ചിട്ടമാ-
 രണ്ണായിടികളും മിന്നയ്ക്കാടികളും
 വീരൻ കരഭാസനാൽകനാഡിയാം
 തുരരെല്ലാവയം തോരു തുല്പിടിതു.
 ഇംഗ്രേഷിയിയാൽ പരംജിതരായവ-
 രാശകൾ തോരു പലാശനം ചെയ്യുവേ

പിന്നാലെയെതിപ്പിടിച്ചുകൈടിച്ചവാൻ
 സന്നഥരായുംധാന്തു തന്നെട വീരരെ
 അർദ്ദ,നവരിതാ കീഴടങ്ങുന്ന, വെ-
 നാർദ്ദനായും ചൊല്ലി വിലക്കി നിൽക്കിനാൽ
 രാട്ടിന്റെ കല്പന കേട്ടാൽ മാത്രയിൽ
 പെട്ടു യുഖം നിലച്ച നിറ്റബുമായും
 അള്ളം ക്രിരയുമെല്ലാമുഖതന-
 പാളിയെന്നോനും നിലയുള്ള നിന്തു താ;
 ചിത്രത്തിലപ്പിടിത്തമായോരു യുഖമെ-
 നഞ്ചു നിന്തയും നിയതമത്തു കണ്ണാൽ;
 മേഖിനിനാമെന്റെ എത്തടമപ്പോഴേ
 മോഭാരതത്തിന്നധിനമായുനിതു
 തന്നെട സ്നേഹാദരങ്ങൾക്കു മുഖ്യസ-
 ന്നദിനമായോരു യുഖവീരൻ തന്നെ
 തന്നരികത്തു വിളിച്ചുകൈഡിച്ചു
 മനവൻ പിന്ന നന്ദാസ്തിത്തെത്താട്ടു
 ഇന്ന നിന്റെ ശൈത്യം പരാക്രമമെത്തരുയും
 നന്ന, കണ്ണേടുന്നു; നിന്റെ ഭജിവലായ
 വന്ന ജയം; ഭവാൻ മാമകരാജത്പും
 തന്നിലശക്കനെന്നിനും ഫോല്ലുമായും”
 സംപ്രതിചൊല്ലിനാണത്തരമായവൻ
 സംപ്രതിജ്ഞാനും“മെൻതന്ത്യംനേ പോരാറി,
 ദൈവസഹായസംസ്കരംതമായി നൽ-
 ലോവിൽ കണ്ണാരമിടികളും മിന്നലും
 ഇങ്ങേ വശത്തിവൻ കണ്ണിതു; പണ്ടി താ-

നങ്കുമരുത്തുവരാകനന്നിയുന്ന നതാൻ”
 പോരിലന്നോന്നും തുണ്ണായി നിന്നൊരാ-
 വിരവിരുന്നരുന്നതരം തങ്ങളിൽ
 നാശം വില സും പടനിലത്തിൽ വച്ചു്,
 നാശമീല്ലാതെനാര ആമസവാതൊട്ട്
 വാഴണം നാമെന്ന സത്യവും ചെഞ്ഞ ചി
 നൃഷിനാമൻ കമിച്ചിടിനാനീവിധം.
 “മാനഷനായടട വാഴതാനുഴിയിൽ
 മാനഷനാരിലുള്ളിശ്രദ്ധവേചതന്നും
 എത്തും വരട്ടുമരിക്കുന്നിടതോള-
 മെന്നൊഴി! വിശ്രസിച്ചിട്ടും നിന്നെ ഞാൻ”
 പിന്നെ പടകളിലും തന്നിൽനിന്നപ്പോഴേ
 ദന്തനിളാധിപൻ താനന്ന പുത്തനായ്
 മാടവിപ്പട്ടം കൊടുത്തോരു വീരരാം
 കേടരോരായപ്പലൻ ബോധവീരൻ നല്ല
 ഭേദംഗനിങ്ങനെ ചുപരായ കൂവരെ
 വിട്ടിതു ലോധോഗ്രമനാവൻ സന്നിധ്യം
 “നാല്ലാണമഖങ്ങ സഹായിച്ചു നതാനെന്ന-
 തുളിലുംങ്ങനാലെന്നിക്കു നിൽപ്പത്തിൽ
 കല്യാണമിപ്പോറു കഴിച്ചുതന്നിടണ-
 മല്ലാ ഭവാൻ” എന്ന സന്ദേശമോട്ടട്ടൻ
 ഇന്നിഡേശം ഒക്ടു നേരത്തു ലോധോഗ-
 മനവന്നള്ളത്തിലിങ്ങനെ ചിന്തിച്ചു,
 “മുത്തുമെന്നപ്പുമായിച്ചുവന്നതു
 സത്യമെന്നാലുമരംബനായുള്ള ഞാൻ

കല്പാണിയെയൊരു രാജക്കമാരക-
 നല്ലാതെയെങ്ങനെ കഴുമേകന്നതും”
 എന്നോത്ത് തന്നെട വിശ്വാസപാതമായ്
 നിന്നിട്ടും മുലനാം സർധികാരിയേ
 മെല്ല വിളിച്ചുവന്നാർദ്ദോത്തവകമ
 വല്ലതുമൊന്നിയാമെങ്കിലോതുവാൻ
 കൾച്ചറ കേടുവന്നുനോതിനാൽ:—
 “മർപ്പണോ കേട്ടാലുമെങ്കിൽ ഭവാനിപ്പൂരം;
 രണ്ടുപേരും മുലക്കണ്ണിപ്പൂഴിനാട്ടിൽ
 രണ്ടാംക്കമെന്നിലിരട്ടി വാല്ലക്കുമായ്,
 മനുവംഡത്തിനാൽ അന്തരാജാവിന
 ത്രുപ്പം സഹായങ്ങൾ ചെഞ്ഞ വിശ്വാസിയാം.
 മെരുളനാക്കന്നിതേക്കനവൻ മുര
 വീരരൂപലാശനാക്കന്നിതു മറവൻ;
 എന്നാൽ മുരവിനെക്കാളുതികേമനായ്
 വന്നിതു ശിഷ്യന്തിനാൽ പലാശകൾ
 തന്നെ മനുങ്ങൾ കെട്ടിവച്ചുംവച്ചു
 ധന്യനാം മെരുളൻ ചെങ്ങുന്നതൊക്കെയും
 ഒന്നം വിടാതെയെഴുതിവച്ചിട്ടിനാൽ
 നന്നായൊരു മഹാഗമ്മമതിലംഫോ.
 അകമെപ്പുള്ളകും തന്നിൽനിന്നിനിമേ-
 ലൊക്കെ ഗ്രഹിച്ചിടാമാർപ്പണം മുത്താന്തം”
 ഇങ്ങനെ മുലൻ കമ്പിക്കുവേ ത്രിപാല-
 പുംഗവൻ താരം ചിരിച്ചുരച്ചിട്ടിനാൽ.
 കൊള്ളാമെടോ നിശ്ചേ ധാക്കു, മന്ത്രിവിധ-

മഞ്ചാൽ സാഹാരുമായിങ്ങാർപ്പണം
 അനെന്നനിക്ഷേകിയതെന്നാകിലപ്പോഴു
 വന്നുമുത്തും മാറ്റംഡിഷ്ടും
 എന്നേപ്പുക്കത്തുള്ളതെന്നെയിരിക്കേണ്ട
 ചെന്ന വിളിക്കുന്നീ മുത്തരെയിങ്ങിനീ.
 ആശവർ വന്നടി കമ്പിട്ട് വേഴ്ത്തിൽ
 മായമററായവനീവിണ്ണമോതിനാൻ;
 “എറം ചെറിയ കതവികൾ പിന്നിട്ട്
 കുറഞ്ഞ പത്രിനൊടേത്തുക്കമാറ്റണ്ടോ
 കാരണവുമതിനണ്ണാകമെക്കിലീ-
 വീരരാം നിങ്ങുടെ ഭ്രമിവലാരികൾ
 എന്തിനായാർപ്പണേ ഘോരാലസസ്ത-
 നന്തണാൻ പുത്രനെന്നോരോന്നരച്ചുമോ
 പോരിന പോകുന്ന ചൊല്ലുവിൻ നിങ്ങളീ-
 വീരനേ തുജുകുന്നോ നിന്നപ്പുതും?”
 തന്നെട ക്രൂക്കാൽത്തൈന്നരജ്ജുവേ,
 മനവൻ തന്നിലിശ്ശേകമിനം തന്നിൽ
 മാടവിയാക്കിയ മാനവാഗ്രസരൾ
 ഇഞ്ചറ ദെയന്ത്രിനേകമാമാലയം.
 വാവാ മനസാ സപകമ്മണാ ഗംഗീര-
 നാജാനബാള്വവഭോധാധിവീരഭിയർ
 തന്നെട സപാമിയേപ്പറിയിട്ടുഷണം
 ചൊന്നതു കേട്ടുന്ന മുന്നിട്ട് ചൊല്ലിനാൻ.
 “ഖുജുമന കേരംവിക്രോരോന്ന കേട്ടിട-
 മങ്ങനെയാണബല്ലു ഭോക്കപ്പെടുത്തിയും

ഉള്ളിലനുയയ്ക്കേഹത്തിനേക്കണി-
 ആള്ളവരേരെയുണ്ടായവരിങ്ങേന
 നേരേ ജനിച്ചവന്നല്ലവനെന്ന ഹാ
 പാരമധിക്ഷപമായുംചെയ്യുന്.
 ഏന്നല്ല മതപാമി സർത്തണ്ണീലനം
 മനവരെക്കൈ മുഹസ്പദാവികളിലും
 അകയാലാജവൻ മാറ്റപ്പീനെന-
 നാക്കു ചിന്തിതമായവക്കാക്കേയും
 അന്നുതണ്ഡായവൻ സ്വപ്നത്ര നിന്നിലു
 വന്നോരമാറ്റപ്പെന്നു ചിന്തിപ്പുവൻ
 ഏന്നാൽ മശിയ വിശ്രാസത്തയോതിടാ-
 മിന്നിതു കേരംക്കാവാനല്ലോ തവാഗ്രഹം.
 യദ്ദേശ്വരന്നു നാടു വാഴുന്നനാഡി
 ദ്രോനായുള്ളൊരു ശോരാലസ്ത്രപൻ
 സിന്ധുജലമെന്ന നാട്ടിന്യീശ്വരൻ
 ബന്ധുരൻ സുദരിയായ സുജീസ്റ്റന്നേ
 വേളി കഴിച്ചതിസൗഖ്യമായ്യാത്തിതു
 നാളുകളൂടുരെ നാട്ടിലത്യത്തമൻ
 ഉണ്ടായുമാരികളൂണ്ടാരണ്ണക്കിലു-
 മണ്ണായതില്ലവർക്കാണ്മകളൂണ്ടാമെ.
 നല്ലോയരുണ്ടാമനാം ലോധൻ
 വല്ലേയായ വല്ലീശ്വര സുദരി
 അർത്തുനെ തന്നെട സോദരനെന്നി-
 ഞാർത്തുതയോടുമവന്നാടു ചെന്നവർ
 നല്ല സുജീസ്റ്റാസുതകളിലേകയാ-

സംഘ്യാ ധരിക്കു ധരാപാലരത്നമേ-
 അങ്ങനെ വാഴുന്ന നാളിലാ അദ്ദൈ-
 മക്കുകാമമുഖിച്ച സുജിന്നിൽ
 ഭർവ്വതയല്ലാത്ത ഷോരാലസലിയ
 ഭ്രമ്പതവെവരിതൻ പ്രാത്മനയോക്കും
 സന്തൃജിപ്പേരുക നിമിത്തമാ അദ്ദന-
 പ്പുദേഹമൊഴിയുടെ കാന്തനോടജോസാ
 പോയേറു പോർ ചെങ്കുവനേ വവധിച്ച തയ്യ-
 ജായ എജിന്റു വസിക്കുന്ന കോട്ടയേ
 ക്രോധം മുഴുതു കണ്ണിലത പൂണിക്കുവൻ
 രോധിച്ച വേളയിലപ്പുരവാസികർ
 ഷോരസേനാഗണം പ്രാകാരഭിത്തിതൻ
 ചാരത്തു ചേരുന്നതു കണ്ണ രാജകീയേ
 കൈവിട്ട് പ്രാണരക്ഷാത്മമോടിടിനാർ.
 ആ വിഷ്ണുപ്പരമുള്ളിൽ കുടനാമ
 അതു സഹായമില്ലാതോരബ്ദയേ
 ബെസപരം ബലം പ്രദയാഗിച്ച നില്പിച്ചമായ
 കണ്ണിതമോടു കരഞ്ഞതു കരഞ്ഞതി-
 ലുണ്ടു വസിക്കുമുള്ളവിൽ വേട്ടിടിനാൻ.
 നാളികലോഹനയോടുമൊന്നിച്ച
 നാളികലോടു നയിതും പ്രാതനന്തരം
 സന്താനമില്ലാത്തു സന്തതം ഭ്രാഹ്മ-
 സന്താനഭ്രാഹ്മം അഭ്രാഹ്മപാലകൾ
 ഹന്ത തൻ നാടിനേ രക്ഷിപ്പുതാരെനു
 ചിന്താവശനാശി രഞ്ഞതു കരഞ്ഞതേഹാ
 സന്താപവാരിയിക്കുള്ളിൽ പതിച്ച മാ

സപ്തമാം ജീവനേ സന്തൃജിത്തിടിനാം
മാതാവു തൻറെ മനസ്സു കരഞ്ഞുററ
യാതന കാരണം മാസം തികയാതെ
നുതനവസ്തരാരംഭിനേ നിശി
ജാതനായന്നതാനാർദ്ദണം ഭ്രതലേ.

പെരു വീണാപ്പൂശേ മാതാവു ബാലനേ
തെരെന്നു ചാരം നിഗ്രഹമാർത്തുട
പ്രായമാകംവരെപ്പൂർത്ത് രക്ഷിക്ഷവാ-
നായിട്ട് മെരരളുംതന്നെയോപ്പിച്ചിതു.

അമനാളിലുംള പ്രക്ഷേഷനിവിധം
വന്നുജ്ഞുകൾപോൽ ക്രൂരപ്രതികരം
ആയിരന്നായവർ ബാലൻ ജനിച്ചോര
കാത്തുമറിഞ്ഞിരുന്നുകിലോ തങ്ക്ഷണം
ചാരകമാരനെപ്പുത്തുന്നരായിട്ട്
കീറിയെറിഞ്ഞിട്ടുമായിരുന്നു പ്രഥം.

ഹാരോയവന്നമവനവൻകീഴുള്ള
പാരിംഭാഗം സപ്തമുമാസ്യാഴചവാം
ഉണ്ടായിരന്നാശയെന്നല്ല അപ്രേക്ഷ
പണ്ണേഡ വെള്ളതവർ ഓലാരാലസവധാർ
എന്നതുകൊണ്ടെടുക്കണം മെരരളും ബാലനേ
തന്നുംബവത്തുംകൈയിൽനിന്നു കൈക്കൊണ്ടേഹാ-
ഘരന്തനെന്നുജ്ഞ വുംമാടവിതൻ [യ]
പന്തണിക്കൊക്കയാം കൈയ്ക്കിലേക്കിടിനാം.
സാല്പിയാമായവർ തന്നുട കൂടിയോ-
ടോത്തു വള്ളൻനിയിക്കുണ്ടിനേ ശ്രദ്ധമായു്.

അരനാട്ടമുതൽക്കെ പ്രളിക്കേഴ്മരോഗ്യാന്ധ് -
 മൊന്നിനൊന്നില്ലാതെ കാട്ടജാതുകരിംഗോൾ
 നന്നായിണങ്ങിപ്പോരുതെതായ കാരണ -
 മെന്നേ നശിച്ചിതു നാട്ടുകളൂക്കയും
 ഇക്കാല്യമാർദ്ദന പ്രായം വരികയാൽ
 തക്കത്തിൽ മെഴുരുളും രാജകമാരണ
 അനുസ്ഥാനമണ്ണധേ കൊണ്ടുവന്നാമരാ-
 ലാസ്യധാ സിംഹാസനോപരി ഭൂവത്തുടൻ
 ഒപ്പുപാലൻറ പുതുനവകാശി -
 യാർദ്ദനിതാ നിങ്ങൾ നാമവനനോതിനാണ്,
 മുരൈക്കുവൻ തേങ്ങടെ രാട്ടല്ല
 ഷോരാലസൻറ സുതനായിരുന്നിടാം
 അല്ലെങ്കിലുന്നും പുതുനായുംവനിടാ-
 മല്ലാജ്ഞിൽ നീചജലും മരൊരുത്തുൾ ദ്രവം
 അല്ലാതെ തേങ്ങടെ സാമ്രാജ്യനായക -
 നബ്ലുനു കേരംക്കായുന്നുക്കണ്ണും താം
 ഏകില്ലും മെഴുരുളും തന്നെട ശക്തിയാൽ
 സങ്കടം കുടാതെയാർദ്ദനകമാരണും
 രാജ്യാഭിശേകം കഴിച്ചു വഴിപോലെ
 പൂജ്യത ചേത്തമു, നാമനില്ലാജ്ഞയാൽ
 സങ്കടം കൈകൈബാണ്ട വാഴിം പ്രജകളിൽ
 സംഘടിപ്പിച്ചിതു സന്തോഷപീജുഷം.
 എന്നതു കണ്ണടൻ സാമന്ത്ര്യവര -
 രോഗനിച്ചു നേരെ പടഞ്ഞു പുരപ്പട്ടാർ
 ഏവമ്മുതുൾ കമിച്ചുതു കേട്ടിട
 ഭ്രവരും വീണ്ടം വിചാരിച്ചു മാന്നേസ,

“അച്ചുനാരെന്നായ നിശ്ചയത്തില്ലാതെ
 അച്ചുനായത്തെവിച്ചുായ സന്താനമോ?
 പ്രോത്സാഹാലസന മരിക്കേന്തിയും
 ഭാരങ്ങളിലുള്ളവായ കുമാരനോ?
 യദ്രെൻ്റെ വേളി കഴിഞ്ഞതാരന്തരം
 ദ്രോം തന്നപിയവരുന്നാട് ചേന്നമ
 മാസം തികയുന്നതിന്റെയും പെറോയ
 പേശേയനായും തന്റെനുണ്ട് തന്നെയോ?
 അവരിവനാർദ്ദനരിയാവത്തല്ലിവർ
 നേരോ കമിക്കുന്നതെന്നമേ സംശയം.”
 വിരുന്നാം ലോഹമാറ്റമനവന്നീവിധി-
 മോരോന്ന ചിന്തിച്ചിരിക്കുന്ന വേളയിൽ
 തന്റെ വന്നിടിനാർദ്ദന തന്റെ മക്കളുായുള്ള
 സത്തമൾ കാവുൾ കനിഷ്ഠനാം മെട്ടുരൾ
 എന്നിവരെന്നിച്ചുങ്ഗണ്യരാജത്തിയാം
 ധന്യവല്ലിശാന്ത ലോഹരെൻ്റെ പതിയാർ
 സപാഗതം ചൊല്ലികഴിവുപോലപ്പോഴേ
 വേഗേന സാർക്കരിച്ചീടിനാർദ്ദന ഭ്രംപതി
 ഉണ്ണിനിന്തയ്ക്കു വെടിയുടെ കുട്ടത്തി-
 ലേണാക്കിയോടവർഡ് മോബിച്ചിതീവിധിയം:
 “സംശയസ്ഥാനത്തിലുള്ള സ്ഥിംഹാസനം
 വേന്നുക്കെടലിൽ പനിക്കെട്ടപോലെതാൻ
 നിങ്ങളില്ലെന്നിവിടാർദ്ദനെൻ്റെ മദ്ദിര-
 ത്തികയും നിന്നാണോ വരുന്നതു ചൊല്ലുവിൻ
 തന്മുത്തുങ്ങളിലെ മുവരുവരവൻ

യുദ്ധം വിജയിയായെന്ന ചൊല്ലുന്നിത്
 നിങ്ങളേള്ളേന്നു നിന്നപ്പുതബ്ദോദ്ധനം
 സംഗരം നേട്ടവാൻ തക്ക ബലമുണ്ടോ?
 നല്ലബലമുള്ള നേകം പ്രക്രിയ -
 അപ്പോൾ നിന്നയ്ക്കിലവൻ ശത്രുക്കളായ
 ധീരനെന്നാലുമാവന്നുള്ള കുറവകാ -
 രേറേക്കരിതെത്താൽ സംഖ്യയേയുള്ള ലോ -
 ശത്രുപ്രക്രിയയേക്കിടക്കിടവാൻ
 സത്യം കമ്പിക്കു നീയങ്ങവൻ പോതമോ?
 മല്ലാക്കിയാളുവൻ ചൊല്ലിനാഴിത്തര -
 മല്ലയോ ഭ്രഹ്മ! മല്ലവേ കേരംക്കു നീ
 ചൊല്ലാഴ്മായവന്നേളാരനചര -
 റില്ലേരെയുണ്ടാക്കിലെന്നതു സത്യമാം
 എല്ലായമെന്നാൽ മഹാധിരാന്നല്ല
 ചൊല്ലാം മനസ്സുക്കാണ്ഡാനാനാണവരെടോ
 നല്ലോരിഡിഷക്കുവള്ളിയിൽ തൊന്തമ -
 ക്കല്ലുംതിക്കത്തിക്കല്ലുങ്ങായിരുന്നിത്
 ഹിംഗാസനോപരി നല്ലായ ഭ്രഹ്മ -
 സിംഹം കിരിടമണിത്തു വാണിടവേ
 പെട്ടെന്ന സാമ്പത്രാട്ടകൾ തമ്മിട -
 യടക്കാസാരവം കെട്ടിതു കേവലം
 സർപ്പഭാരാ! വാഴ്ന്ന നീ നിബിംഗ ഹിത്താളേ
 തപ്പുരിച്ചാരകൾ നത്താഡി ചെങ്കീടുവോൻ
 അല്ലമല്ലേങ്ങാംക്കു നികലുള്ളിപ്പുമെ -
 നന്ദ്രാഴ്മരഥ്യാരവഞ്ചിര മാടമ്പിമാൻ

ശാന്തമായും ഗംഭീരമായ സ്പരം ചൂണ്ടി
 ചന്തമേരുന്നോടു വാക്കുകളുണ്ടെന
 നല്ലോധികാരനീതിൽ നന്ദിച്ചുടൻ
 മെല്ലേ വിതരിനാൻ ഭ്രംപാലബാലകൾ
 നേരായ വാക്കാനപാശേന തന്നോട്
 പാരാതവരേ വരിത്തുകൈട്ടിനാൻ
 പിന്നീടു ധന്യനാ സ്ഥാനമാനങ്ങളേ
 തന്നീടു ചേരുന്ന വീരക്ക് നംകുവേ
 ഉള്ളിലെ ഭക്തി വളർന്ന് വളർന്നോഹാ
 വെള്ളിയായുണ്ടു ചിലക്ക് കവിയിൽക്കൊ
 സന്തോഷമാന്ന് ചിലക്കുടെ വക്രങ്ങൾ
 ചിത്രുന്ന രക്തപ്രസാദേന ശോഭിച്ചു
 നേരം വെളിച്ചുമായും വന്നിട്ടുനന്നിട്ടു-
 നോരവനെന്നോന്നാനുമല്ലാത്തരായും വന്നു
 മറ്റു ചിലക്കുടു കണ്ണിഴിച്ചീടിനാർ
 മുറുമാസപസ്പാമിക്കേതിയാൽ കേവലം
 വള്ളിച്ചുചൊല്ലുവാനെന്നാലശക്കുമാം
 വള്ളം വിത്രുഖമായും ഗസ്തവ്യപ്രദമായ
 വാക്കുകൊണ്ടപ്പോഴും വനവരേയും
 മുക്കിനാനാനുവദവാരാനിയി തന്നിൽ
 അംഗനരമോരോമുഖത്തിലും ഭ്രംതി-
 തന്നുടെ ദിവ്യമാം തേജസ്സുരക്ഷണം
 മിന്നാൽ എപ്പിനാരെന്നപോലെ തെളിവേവാടു
 മിന്നന്നതുമഹം കണ്ണുടൻ ക്ഷമാപനതെ
 മുന്നല്ല തഞ്ചക്ഷണം രാജസിംഹാസന-

ത്തിന്നട പിന്നിലായുനിന്നിങ്ങനോരു നൽ-
 ദിവുമാരായുള്ള രാജത്തിമാർ മുവരിൽ
 ഭവ്യസംസ്കൃതമാദ്യാവിൽ നിന്ന്‌ങ്ങനേ
 അണി മരതകമാകാശമെന്നിവ-
 യൂഡ്ധവമാറുമാറുള്ള വസ്ത്രങ്ങളിൽ
 മുന്നു കിരണങ്ങൾ വന്ന പതിച്ചിത.
 മനവൻ തന്റെ മുകളിലുടയ്ക്കുതും
 വെണ്ടിപോലെ തെളിഞ്ഞിതി കോമള
 മാമുഖത്തോടും കിളന്റു തുശ്മാശ
 നന്മേനിയോടുമരഹനിലോമന -
 ക്ഷണമണി നന്നായു പ്രതിജ്ഞിച്ചു നിന്നിട്ടും
 പെണ്ണമണിമാരവർ വേണ്ടെന്നുണ്ടായവ-
 നബ്രയിൽ ചെയ്തിട്ടും വേണ്ട സഹായങ്ങൾ
 തന്നട ദീർഘമാമായുള്ളസീമമായു
 മിന്നന ബുദ്ധിസാമത്തുവും സവംഭാ
 മനവന്നീടുററ്റിമയാക്കിടിന
 ധന്യനാം മെഴരളുൾ മന്ത്രവാദിപ്രേരന്ന
 തന്നെയുള്ളസ്ഥലത്താണു കണ്ടിടിനേ -
 നന്ന തൊന്തനന്നരഞ്ഞിടനോ ത്രിപതേ!
 എന്നല്ലെന്നകലായു മെഴരളു ശക്തിയേ
 പിന്നിലാക്കണം മഹാശക്തിസംയുക്തയാം
 ഹാരസരസ്വിന്നിയിപ്പാതുവേവതാ
 സൈപരിണി ഹാരസപത്രപിണി ദേവിയാം
 നന്മേനിവാക്കപ്പുത്തുമലർ തോറിട്ടും
 തങ്ങനിയേരും വിശേഷമായത്തു-

മഹാത്മയേറിനവെശമണിപ്പട്ടിനാൽ
 മോഹനമാംവിധിയം മുടിനിന്നിടിനാം
 അദ്ദേവിയത്രെ തൃപ്യാർദ്ദത്തേജസ്സിനോ-
 ട്രഷ്ശിക്ഷയ്ക്കുവന്നതകീടിന
 ദിവ്യമായുചേരായ വാഴുകൊടുത്തതും.
 ഭവ്യമവൻ വള്ളൻ വന്നിടവാൻ
 സൗഖ്യമാനോന്നായ ധൂമിക ദേവിതൾ
 ചാരത്തു ചുറ്റും തരംഗാത്തി ഷുണ്ട്
 വ്യാപിച്ച തന്മുഖം മിക്കവാറും ദിവ്യ
 ആചമേഴം നിശ്ചയ മുടിയിരുന്നിതു.
 നിലു മരുങ്ങൾ വിത്രുലുസപരത്തോട്
 മെല്ലേവേ ഭേദിയർ ചൊല്ലുന വേള്ളയിൽ
 ഓഹാരമായുള്ള കൊടുക്കാറുകൊണ്ടുന്നത്-
 പാരിടമെല്ലാം കല്ലുകളുന നേരവും
 നിർബ്ബരനിർബ്ബഹാഷമാത്തോന്ന ശമ്പുമ-
 സ്സിജനസംഘത്തിലനോട് കേരംക്കായി.
 പാരം പ്രശാന്തമാമാഴിയ്ക്കിഴങ്ങു
 പാരിലാണല്ലോ വസിപ്പുതദ്ദേവിയാഡം
 കല്ലോലമാലകൾ തല്ലുന നേരവും
 കല്പയ്ക്കുമീതേ നടക്കാമവർംക്കൈടോ.
 പിന്നുയും നശ്ലൂരഭിശ്ചകവേള്ളയിൽ
 മനവൻ തന്നടെ പാണിതലത്തിക്കൽ
 അക്കാലഭേദവെമനു ദിനത്തേര
 ചൊൽക്കാണ്ട വായുഗവും കണ്ണുനവിടെ ഞാറ
 സൈപ്രം സരസ്സിൽ നടക്കു കിളിന്നായ

ഹാതകരത്തിൽ വിളക്കന്നതുകണ്ട്
 പാർിടനായകൾ ദോൺ തുംബുപോയ്
 പാരാതെട്ടുകൊണ്ടാനതു പണ്ഡിതോ
 കാണ്ണനാവക്കട കൃഷ്ണമണ്ണും വിധം
 ചേണ്ണാൻ കാന്തി ചിന്തിച്ചന ധാരയും
 അക്കദായ ഭാഗത്തെട്ടുകന്നിയെന്നെയ-
 നിങ്ങെന പണ്ടുപണ്ടുംളായ ഗീരിലും
 എന്നാൽ മറവശത്തെന്നേക്കളുണ്ടിട-
 കെന്നിപ്പൂഴിംളായ ഭാരതിതനിലും
 കൊത്തിയിട്ടുള്ളായ രത്നവചിതമാ-
 യുതമമായ പിടിയും മനോഹരം.
 ആയെഴുത്തിങ്ങെന കണ്ടപ്പൂഴാർപ്പണ-
 ണാഡിതു താപം കരിഞ്ഞു മുഖാഖ്യവും
 മെഴുരളിനായതു കണ്ട ചൊന്നാടൻ
 പാരാതെട്ടു പ്രയോഗിച്ച കൊംക്കേടോ.
 മുരൈക്കളുവാനുള്ള കാലം പരം
 മുരൈയാണിനേങ്ങളുമല്ലെന്നറിക നീ
 എന്നതു കേടുസി കഞ്ചാംജം മനവ-
 നിന്നന്തുകൊണ്ടരിസംഘമൊടുക്കിട്ടും.
 ഇങ്ങെന കെട്ടുകൊണ്ട ഫലാഫോറന
 തിങ്കിന സന്ദേശമുണ്ടായിതെങ്കിലും
 തെള്ളുമേ സംശയമില്ലാതെയാക്കവാൻ
 കല്പനാവംതന്മാവത്തു ശങ്കാനപിതം
 നോട്ടുകൂട്ടിച്ചുകൊണ്ടുരച്ചിട്ടുണ്ടോ
 “കെട്ട റൈബ്രാഡൈയുമെത്തുകുമത്രം,

തത്യും പരുക്കിളിയും കൂലംകൊണ്ട്
 പാത്രാകിലൊന്നതാനന്നതുപോലവേ
 നന്ന കുടങ്ങു നിൻ ചാരുക്കെഴുമീ-
 മനവനോട് തദ്ദോദരിയാകയാൽ”
 ചൊല്ലിനാരു റാണിയും “ഞോരാലസന്ന തൊൻ
 നല്ല സുജിള്ളിയിലുണ്ടായ പുതിയാം”
 “നേരതാനായതുകൊണ്ട് നീയാർപ്പണൻറു
 ചാരു സഹോദരി”യെന്നാനവന്നടൻ
 “അക്കാത്മകാക്കേ നിഗ്രഹമനോതിയ-
 മകൾ രണ്ടാള്ളുമഞ്ചറി വിച്ഛിടൻ
 പോയ്യോരുവത്രിനു പറഞ്ഞിതു രാജകിതാൻ
 ചിക്കേനു കാവ്യനാം ചാരക്കമാരകൻ
 ചാടി ചെഴുന്നേറു നല്ലായത്സാഹമോ-
 ടാടിയും പാടിയുമോടി വെളിക്കുപോയ്
 കുടിപ്പുരക്കുന്ന കുന്തലോട്ടം മദി-
 ചൂടിക്കളിച്ചാനോരാട്ടിൻകിടാവുപോയ
 എന്നാലിളയവൻ മേഴുരൻ വാതിൽക്കൽ
 നന്നായും മരഞ്ഞു നിന്നൊട്ടാട്ട കേട്ടിതു
 ഇക്കുടിയതേ വിരഞ്ഞു സിംഹാസനം
 കൈകലാക്കിട്ടവാൻ ഭൂമേംാഹമാന്നഹോ
 മാത്രവനോട് പോയന്നതും യുദ്ധത്തി-
 ലാതുരനായി നശിക്കുന്നതുമിനി.
 കൂട്ടിക്കരി പോയതിൻ ഒഴുക്കുമവളതിൻ
 ശിഷ്മമിവള്ളും പറഞ്ഞു തുടങ്ങിനാരു
 ചുല്ലാമെന്നിക്കരിയാവല്ല തെല്ലാനു

ചൊല്ലാമതെല്ലാം അവിച്ചാലുമെങ്കിലോ.
 അരഞ്ഞാതഴകളുള്ള കാർക്കാണ്ടൽപോലുള്ള
 പുഞ്ഞായലും കരിംകുവള്ളപ്പുക്കൾക്കു
 വെച്ചുനാ കണ്ണമുന്നത്തെല്ലമുണ്ടായിര-
 ന്നല്ലോ മദിയമാതാവിന്തു വിധം
 ഇന്നനന്ദിക്കം കരിംകുന്തലും ചതുരതിൽ
 നന്നായ്ക്കുട്ടു മിച്ചികളും കാണ്റുക നീ.
 ഷോരാലസനം കുറത്തായിരുന്നുടോ
 പാരം കരിനിറം ഒദ്രുപോലസനം
 എന്നാലരഹനാമർദ്ദനോ നല്ലോയ
 പോന്നപോലോമന്ത്രപ്പേരുമെനിയാൻവൻ.
 എന്നല്ലനിക്കോമ്മ വച്ചുതനാർച്ചതൽ-
 ക്കുന്നട ചിത്രത്തിലെന്നമന്നാമവഡം
 എങ്ങിക്കരണത്തുകൊണ്ടനോമനേ! നിന-
 ക്കാജുളായോയ കൊച്ചുകമാരകൻ
 മുർഖടമായോരിലോകമാർജ്ജങ്ങളിൽ
 ഭൂത്തിപററാതെ നിനെ രക്ഷിക്കിവാൻ
 ഉണ്ടായതില്ലവോ കഷ്ടമെന്നെന്നാട്ടം-
 ക്കണ്ണയാ ചൊല്ലുനപോലെ കേരംക്കുന്ന തൊൻ.
 “അഞ്ചനയോ കമ പിനെനന്നിയാർദ്ദനോ-
 ടെങ്ങനെന യോജിച്ചതെന്നാണ ചൊൽക്കനീ”
 എന്നടൻ ചോദിച്ച ലോചിഹാഗ്രമനവൻ
 പിനെന്നും ചൊല്ലിനാം രാജായാളിത്തരം
 “അല്ലയോ ഭ്രഹ്മ! വാസ്തവമിന്ന തൊൻ-
 ചൊല്ലാം ഭവാനോട് കേട്ടാലുമെങ്കിലോ.

തങ്ങളുംനാമതായും തങ്ങളിൽ കണ്ണ നാ-
 ഇജ്ഞാന പെണ്ണകിടാവായിരുന്നോക്ക് തൊൻ
 ഖണ്യിവള്ളേതും പിഴുംാതെ നിസ്സാര-
 മാദയാദ വിച്ഛുക്കടിക്കയാലേക്കൊ
 വീട് വിട്ടായും തൊൻ കാധാരച്ചുടികളും-
 ലിറ്ററ ഒരുക്കാട്ടിലുണ്ടിൽ പ്രവർഗ്ഗിച്ചു
 അടലോട്ടുചിയിൽ വിശേഷമാ-
 യിട്ടിനിനാട്ടമതില്ലെതാക്കയും
 പാരം വെരുത്തും കരഞ്ഞും മരണമേ
 പോതമെന്നാലഹിച്ചുജ്ഞനെ കൈഴുവോടു
 താനേയല്ലയും വന്നതോ, സൂപ്രചമപോരു
 താനേ മരഞ്ഞു നടക്കാൻ കഴിയുന്ന
 മെണ്ണിയാം മെണ്ണരളുന്നതുകാണുന്നതോ,
 തൊന്തരിന്തില്ല കമാരനാമാർക്കുണ്ടം
 എന്നതിനേക്കു വന്നനിന്നകൊണ്ടാണരാത്
 ചോന്ന മധുരമായയുള്ളൂദ വാക്കികൾ
 എന്നാശല്ലുംമൊഴിച്ചു ഉന്നുതി-
 ലുനിത്രേസംവ്യൂം വള്ളത്തിനാൻ ബലാകൾ.
 അന്ന തുടങ്ങി പലപ്പോഴുമെന്നുട
 സന്നിധിതന്നിലണ്ണതൊന്നവൻ മുഡാ.
 എന്നോടൊരുമിച്ചു തങ്ങ കമാരനാം
 മനവൻ മെല്ലു വള്ളും വന്നിടിനാൻ
 കാണാം ചിലപ്പോഴുവണ വിഷ്ണുനായും
 കേണിട്ടുമനേരമൊക്കെ തൊന്നം ഭ്രംം.
 പിന്നുച്ചിലപ്പോരും, കൂടിനന്നാക്കുമ്പു-

നണ്ണനിക്കിജ്ഞമവനിലിപ്പാതയാം.
 വീണ്ടും മനോഹരയിലനാകമവ-
 നണ്ണമെനിക്കപ്പോഴിജ്ഞവും പുജ്ഞിശായ
 പദ്മാസനങ്ങൾ താനീത്യിടെയെങ്കുമേ
 കണക്കിട്ടുമാറിപ്പ ഭ്രാല ബാലങ്ക്.
 അനുഷ്ഠാനങ്ങളും പുജ്ഞമായ
 തന്നെ കഴിഞ്ഞിതെനിക്ക ധരിക്ക നി.
 അന്നേ നിനച്ചു താൻ തീച്ചയായിട്ടിവൾ
 മനവന്നായുംമെന്ന നിസ്സംശയം.
 എന്നാലിനിയിവരു വേണ്ട കമ്മച്ചൊന്ന
 ചൊന്തിടാം കേട്ടാലുമായതും ഭ്രാതേ!
 നമ്മുടെ മെഴുരളും തന്റെ ഗുണവരൾ
 നന്ദയേറുന്ന പലാശകനീത്യിട
 കാലധന്മത്തെ ലഭിച്ചു, മരിക്കുവാൻ
 കാലമായപ്പോഴുന്നിക്കാളിയ തുവൻ.
 ശ്രദ്ധമായെന്നാട്ട കാർത്തമേണ്ടാ കമ്മി-
 ചീട്ടവാരംബന്നാറിയിച്ചിത്തു ഭണം.
 ഒരും ചിരകമുള്ളുതു പക്ഷിതൻ-
 കട്ടിപ്പോലഞ്ഞുകിടക്കുന്ന വുലങ്കേ
 ചെന്ന കണ്ണനുഹമപ്പോളിവൻ മുംബ
 ചൊന്നാൻ പത്രക്കൈവണ്ണം ധരാപ്പതേ!
 “താനമാ മെഴുരളും താനമെഞ്ചിച്ച
 മാനവ ആദ്യനാം തുറന്ന വേണ്ടപോത
 നാട്ടനിഞ്ഞനതിന്നും സഹായങ്ങൾ
 ആട്ടം വിധം ചെങ്ങിത്തു പുനരവൻ

സന്താനമില്ലാത്തു സന്താപവഹിയാൽ
 സിസ്യജലത്തിൽവച്ചുക്കു മരിച്ചുനാർ
 പാതിരാഖവള്ളയിൽ പ്രകാരഗോച്ചര-
 വാതിൽവഴി തെങ്ങൾ റണ്ടാള്ളമൊന്നിച്ചു
 ശ്വേതരമായുള്ള കൊടുക്കാറുകൊണ്ടതി-
 ഭാരണമായിരുന്നു രാത്രിഭൈക്കിലും
 വാരിധിതീരം പ്രശ്നവാദിച്ചു നിന്നിത-
 ഩോരമത്രയ്ക്കലെയായങ്ങളെന്ന്
 അകാശദേശത്തിലാണെന്നു തോന്നമാ-
 രാ, കാരമൊക്കെങ്ങളിൽത്തു വിള്ളിട്ടും
 അള്ളക്കേണ്ടാണലംതൃതമായും ചിറ-
 കാളിന നല്ലോട പവർത്തംപോലുള്ള
 കൂപ്പുലോന്നങ്ങൾക്കു മുന്നിലായുംകാണായ-
 തപ്പോഴേ തന്നെ മറകയും ചെണ്ണിത്ര
 പിന്നിവർ മെല്ലു നടന്ന തിരക്കൾക്കു
 നന്ന സമീപമായും ചെന്ന സവിശ്വയം
 നേനിനൊന്നായി കുമേണ വലുതായി
 വന്നിട്ടും കുല്ലോലമാലകളും കണ്ണി
 നിന്നിട്ടും നേരം ജലരാശി പാതിയും
 നേനായും സ്വത്രപിച്ചു വന്നിട്ടുംമാറ്റി-
 ഷ്വേതരാവവത്തോടു സാവധാനത്തില-
 ഔരാരാലുയൻ മറിഞ്ഞോരുവനിരി;
 പാവക്കജ്ജപാല കലൻ കാണാണോട
 പാവനമായ തിരയതു വിശ്വയം.
 അരോമലായോട ചെപ്പലവിശന വഹി-

ത്രാരാലണ്ടതിരു മെഴരക്കോപാന്തിക്കേ.
 പെട്ടുനവൻ കന്നിത്തന്ത്രണ്യാട് നല്ലോയ
 കട്ടിയേക്കൈകൊണ്ടുള്ള ചൊല്ലിടിനാൻ.
 “അമണിയലാവജണ്യലൻതാനിവനിതാ
 അമണിയനം ഒറ്റുചുപ്പൻറ സന്തതി”
 എന്നവൻ ചൊന്നപോതത്തിൽ പിന്നും
 മുഖ്യാടണ്ടണ്ടത്വൻ ചുററിയും വ്യാപിച്ച
 ബാലകനേയുമവനെയും പാവക-
 ജപാല വള്ളൻ മരച്ചിരു സത്പരം.
 അല്ലോ കൂഴിത്താങ്ങനേരം മഴക്കാറ-
 മഹ്ന്തം കാരഡമൊഴിഞ്ഞു പ്രശാന്തമായ്.
 ലോകങ്ങളേല്ലാം തെളിഞ്ഞു നക്ഷത്രങ്ങ-
 ഇകാശവീമിയിലെങ്ങും പ്രകാശിച്ച.
 അക്കണാച്ചു കട്ടിയാണിപ്പൂഴി നാടക
 മൊക്കവേ പാലിപ്പുതിക്കമെ ചൊല്ലാതെ
 സപാ സ്മൃതത്താടൊള്ളു മരിക്കാവതല്ലുനി
 കിത്തമം പരഞ്ഞു പലാശകൾ പിന്നിട്ട്
 ചോദ്യത്തിനൊന്നു മിടയായിടാതെത്താൻ
 മുത്തുപുരഭാരദമൻ ഭയം കരം
 പിന്നെ താനേക്കദാ മെഴരള്ളനേക്കണ്ണി
 തനേനരമിക്കമെയാക്കവേ ചോദിച്ച
 അയയവനപ്പോളുള്ളുചെയ്യുരു മരി-
 മായം നിറന്തര കടങ്കടമകൊണ്ടെത്തു
 മനമാസം ചെയ്യു മന്ത്രവാദിശ്രേരൻ
 മന്ത്രകൈകവിട്ടു ചൊന്നാനിവണ്ണമായ്

[എ]

“മഴ മഴ വെങ്കിൽ മഴവില്ലംവേദര
കൃഷ്ണയേറുന്നു തങ്ങന്നു പരം
എഴും ധിഷണനാർ കഴിഞ്ഞിട്ടുംതോരും;
കിഴവനാർക്കു കരഞ്ഞുപോം താനും.

[ഒ]

മഴ, മഴ, വെങ്കിൽ, മഴവില്ലഴിവിൽ,
പിശ വരികയില്ലനിസിയു നേരം;
അഴകൊടായയു നിനക്കും സത്യമാം;
വഴിപോലിനിയും ശ്രവിക്കു, മായകിൽ
കഴിതേതതായിട്ടു തെളിഞ്ഞതാഴിട്ടു
കഴിഞ്ഞുനാല്ലും മൊഴിയിയു സത്യം.

.ഒ

മഴ വെങ്കിൽ മഴ വിടിയനു പുക്കൾ
വെങ്കിൽ മഴ വെങ്കിലവകനവിട്ടു
അതാക്കൻവിഞ്ചിടാമവൻ മഹാബുധിയിൽ
ഉംഖു തത്രതാൻ ഗമിക്കയും ചെയ്യും.

ഇംഗനമെംരലുൻ ചോന്നതു കേട്ടുകൂൾ
തിങ്ങിന നീരസമുണ്ടായിയു മമ
അങ്ങേയുമാതമനി സംശയിക്കാതെ ക-
ണ്ണങ്ങൻഡിം ശ്രദ്ധം നിന്നേക്കച്ചറ്റിയേ
മംഗല ശീലനാമീ ലോകനാമനു
ംഗ്രാ വിവാഹം കഴിഞ്ഞ കൊടുക്കണം.
മേലക്കവീഞ്ഞരി ഭൂമിയുച്ചരുനേ
ചേലോത്തവള്ളും പുക്കൾ താജിവാഴ്ചീടുമേ

നീതിമുത്തിക്ക നിയമമായുള്ളതു
 തുരും കഴിഞ്ഞു സന്ധ്യാഹാരം
 പതനനം തന്നിലണ്ടഞ്ഞ കൈകാല്പകൾ
 ശ്രദ്ധം വയ്ക്കി വിശ്വാസിവാൻ
 അന്തിവിള്ളക്കിനടത്തിന്നീപ്പേര്
 വിനനം ഒച്ചേജ്ഞാരു ശ്രേഷ്ഠക്കാരി
 ചുറ്റമണ്ണത്തിങ്ങനീടും കിട്ടാണ്ടാളു-
 ടററേതാഖ്യാപാദികമാ സഖ്യയം
 ചൊല്ലിടും മുഖജനങ്ങൾ തന്നവകിൽ നി-
 നന്ദ്യാടവും പരന്നീടും പലതരം
 നല്ല വിവിഭക്കമുള്ളിങ്ങി
 വല്ലഭൻ തന്നെക്കിട്ടിയുള്ള നില്ലും
 അതുനാം മെംരുളൻ താനമക്കാലത്തു
 കാൽമായുള്ള കമിച്ചാനിതുവിധം
 “വെട്ടിമറിപ്പുചുത്തിടാൻ കഴിയുന്നി-
 രാട്ടിനെ മറരജ്ഞ മാണശക്കീലും
 തീട്ടാ മരിക്കില്ല പേരുള്ളക്കിടമാ-
 രോട്ടുനാളേക്കു മരയുമരുയുള്ള
 കേട്ടുക നാല്ലുക വംശത്തെ കുടോം
 വെട്ടിപ്പുംമിവാനക്കാ നിന്നും”
 പുഞ്ചമോദാലി പ്രക്കാളിം രാജുത്തു
 ശിഖമുള്ളുള്ള ജനങ്ങളുമെന്നെന്നും
 കോട്ടം വെട്ടിഞ്ഞതാൽ നാളിവനെ സ്വയം
 നാട്ടിൽ പ്രഭവാലുരിയും മാനിച്ചിടും
 ഇങ്ങനെ ചൊന്നവൻ സ്വരൂപം കവാട്ടിയും

സംഗതിയേവമാണ്ട്രം മരിക നീ
 മംഗലഗാത്രിയാളിങ്ങനെ ചൊന്നപ്പോൾ
 തുംഗമാഞ്ചേരാഷ്മദിച്ചുവന്നേക്കിലും
 ‘എങ്ങനെ താനിൽനിന്തരമോതന
 മങ്ങനെന്നെയേന്നാമറിച്ചതു വരുത്തുനാ?
 എന്നുള്ള സംശയത്തോടുമാലോചന
 തനിൽ മൃഴകി ലയിച്ചു വാണിഡവേ
 വന്ന മയക്കം ക്രമേണ തലയാടി
 നന്നായുറക്കം തുടന്നാനവൻ തജാ
 കണ്ണിതു സപ്തപ്പൂതിൽ ലോഹമാർമ്മനവൻ
 കണ്ണങ്ങളുണ്ടാനിൽ പിന്നിലോന്നായ്യരം
 നീഞ്ഞകിടപ്പോരു താഴീതിയുമതി
 നാണഞ്ഞാരതിരിലായു് മഞ്ഞിനാൻ ദുടിയ
 ഉന്നതമായ കൊടുമട്ടി ചെങ്ഗാരു
 കണകളുമതിന്തുല്പന്നാഗത്തിലായു്
 എത്രയും ശോഭിച്ചു കാണാക്കമത്തര-
 മതയിൽ പ്രത്യക്ഷമല്ലാതെ വന്നിടം
 ഭ്രയാപി കാണം മരഞ്ഞമീവണ്ണമായു്
 മായാസപ്രത്യപനായോരു രാജാവെയും.
 പെട്ടുന്നതാഴുരത്തട്ടിൽ കാണായി
 വെള്ളം തടയും സമരകോലാഹലം
 പെടമാൻ ചത്തു പതിച്ചു മുന്നാവലി
 പേടിയോടോടിയൊളിച്ചു ലോരാനലവൻ
 പാടെ പടന്നപിടിച്ചു ദിക്ഷാക്കാവേ
 മുടിയുയൻ വള്ളൻ പുകയതു

കൂടി മുഴങ്ങിച്ചു കാരാ തടിച്ചറി-
 വുടെക്കണ്ണാട്ടുമുട്ടിത്തട്ടിലേക്കുകോട്ട
 കൂടിപ്പുഹിച്ചവിച്ചുള്ള മന്ത്രതാട്ട
 കൂടിക്കലംഗ്കരു സാദ്ധ്യമാക്കീതുലോം
 കൈല്ലോടിടക്കിടക്കാശമയീനായകാർ
 ശമ്പുമൊന്നേപ്പാർ പുരപ്പുട്ടവിച്ചിരു
 അരന്നോരമല്ലാമൊയത്തന്നുംബുത്ത
 യുനിക്കരും ചൂണ്ടി മരുള്ളവരെയും
 കാട്ടിനാൻ ശേഷമുംളുംരതജോട്ടുമേ
 കൂട്ടാക്കിടാതെ കൊലതക്കൽനീടിനാർ
 തങ്ങെട നായകന്നല്ലിവൻ ഭ്രംപാല
 പുംഗവൻകുദ്രഞ്ഞരു പുതരംമല്ലിവൻ
 എന്ന റിലവിളിക്കുട്ടി മുക്കവർ
 കൊന്നമെരിച്ചും വിനാശം വരുത്തിനാർ
 തെരെറന്നവങ്ങെ സപ്പള്ളക്കുമത്തിനു
 മാറം ഭവിച്ചിരു; ദൃഢമണ്ണത്തുക്കൾനാം
 കീഴോട്ടു വ്യാപിച്ച ഭ്രംലോകമത്രയും
 പാഴായുമഹാത്മന്നുമായിട്ടുകാണാണി
 എന്നാലിളിനാമനാകാശമാർത്തിക
 നിന്നാൻകിരിടവും ചാത്തിച്ചത്രുമായും
 ഇത്തരം സപ്പള്ളങ്ങൾക്കുംസാരത്തുള്ളനായും
 ഉല്ലവൻ ഭ്രംജനഭ്രംബ്യവിരകൻ
 കൈല്ലോഴം മാടന്വിമാരിവരേ ക്ഷണം
 നന്നായണക്കുലമായ മരുപടി

ചൊന്തയച്ചീടിനാനാർദ്ദാനികം തന്നിൽ
 ലോധാഗ്രമനവൻ തന്റെ മുഹൂറ
 മാഹാത്മ്യം മുന്നോരാർദ്ദം ഹീപാലൻ
 കേട്ടതി തുഷ്ടിയാൽ തന്ത്രിഷ്ഠരാണീയേ
 കുട്ടി വേഗത്തിൽ വരുന്നതിനായുടെ
 തന്ത്രിഷ്ഠവസ്ത്രത്തിലഘുണ്ട് ചുരം
 തനാലുതി ബഹുമാന്യൻ മഹാമതി
 ലാസ്യരാഞ്ഞം മാടാവി മുഖനേ
 തത്സ്ഥാനി താനങ്കു ചൊല്ലിവിട്ടിനാൻ
 തന്നെ മുതൻ ഗമിക്കുന്നതു മതി
 സൗഖരിയായ തൻ രാജ്ഞിയോടുമവൻ
 നനാഴും വരുന്നതും കാണുവുൻ
 പിനവൻ വാതിൽക്കൽ നോക്കിനിന്നിടിനാ
 നല്ല പരിമല്ലും തുകം കൂസുമങ്ങ-
 ഹൈലൂം വിതിഞ്ഞു വിള്ളണിനിന്നിടം
 ചൊല്ലും മാധ്യമാസേശ്രമഭിനേ
 കല്പുനാം ലാസ്യരാഞ്ഞാരോമലായുള്ള
 നല്ലാർ മൺത്തുലോടുമൊരുമിച്ചു
 മെല്ലുവേ രാജ്യാനിക്കുകം പുകിനാൻ
 ജാതമോദം പിനെ നന്നമുള്ളതേൻ പരി
 ഷുതനാമാചാത്രനാലുപദിഷ്ഠനായു
 ഫോമകമ്മാദികൾ വെയ്ക്കു വഴിയോലെ
 ഭേദിപാൻ ഭ്രാഹ്മ ലക്ഷ്മിയായും മേവിന
 വാമാക്ഷിയാർ തന്റെ പാണിരുഹേശസ്വാര
 സീമാവിഹീന സണ്ടാഷം ലഭിച്ചിരു.

ലോകം മുഴുവൻഞൻലാ മുഖ്യാധ-
 സാഗരം തന്നിൽ കളിച്ചുപുഴുച്ചിട്ട
 അനുനദിമാം പ്രഭാതകാലത്വവർ
 മീനാക്ഷിത്രം കരം കൈക്കൊണ്ട് ഭാഗ്യവാൻ
 ഉഖയിൽ നല്ല ശരദേശപത്രല്ലുമായ്
 നേമ്പയാം വെഞ്ചണിപ്പട്ടിനാൽ നിമ്മിച്ച
 നിമ്മലവസ്സും ധരിച്ച ശ്രാംകിച്ചിത്ര
 നൃത്യിൽ നല്ലോരു ദന്വതിഹാരവർ
 കല്പപോൽ സൗമംത്രം കലന്ന് കാക്കുന്നമേ.
 തെപ്പുമേ ഭേദം വരാതെ വാൺിടണം
 വെല്ലുണ്ണെമനല്ലുങ്ങയതി തന്നെയും
 ചോലപ്പുഴം ചാരിത്രമുഖിയാലെന്തും
 എന്നിവയ്ക്കും പല സത്യവും ചൊല്ലുവർ
 മുദസ്സിതത്തോട് നിസ്തുലാനദിരായ്
 നിന്നിടനേരമവന്നു മാട്ടുവിമാർ
 വന്നുടൻ ചുറ്റും നിരന്തരനിന്നാദരാൽ
 അനുനദിത്രിലചിത്രരായ് സത്പരം
 മാനം മുഴങ്ങുമാറാത്താരനവയി
 ശ്രേഷ്ഠമായീട്ടം ഗ്രഹംസാത്രമദ്പാരി
 നിസ്തുലാ കാൽവച്ചു നിന്നാരവർ തങ്ങ
 അനേധാടനാബുദ്ധപാരമാർത്ഥത്തിലു-
 ടിനും കലന്നതി ദ്രാവനിലോളിവും
 മഹ വാസനകിക്കുന്നീ കലന്നതുനു
 ബന്ധുരകാന്ത്യാ വിള്ളണി ദിഗ്ദശം,
 ശ്രാംകിച്ച ധാവുപ്പേരും സുമജ്ജും

ശോഭനമായ കതിർമണ്യപമര്ത്തം
 തത്സ്പാമിയേതെന്നും ബാലാക്കന്നേപ്പുാലെ
 നിസ്സീമ വിദ്മഹതോടു കണ്ണാരവർ
 ലോകത്തിലുള്ളേക്കായ സൗഖ്യത്തുസാരങ്ങു-
 ഇംകൈതെള്ളിപ്പെട്ടവർ കണ്ണിൽ രാജത്തിയിൽ
 അഷ്ടഗണ്യാദിതന്നു സൗഖ്യത്തെമത്തും
 പുജ്ഞമായെങ്കിലും പരന്ന സൗഖ്യപ്രദം.
 ഭംഗ്രാപരിഗ്രാമമായ മന്ത്രാരവ-
 മെങ്ങം മൃഥിയതിനോടുകൂടാവേ
 വാരി പ്രവാഹത്തിനൊന്നെതാങ്കൾ ദിവ്യമാ-
 മാരാവച്ചും തത്ര കേരംക്കായ് തദാന്തരേ
 അവിനോടന്നീരുമേരുത്തത്തില-
 ഭ്രംബതിമാർ പാണി തങ്ങളിൽ സന്ധിച്ചു
 ഘ്രാനമന്ത്രപ്രപുമം വസിച്ചിടാ-
 മെന്നശ്രിസാക്ഷിയായ് സത്രവും ചെയ്തിരു
 ചൊല്ലിനാനാർപ്പണപാലൻ തദന്തരേ
 ‘വല്ലം നിന്റെവിധി താനെന്നും വിധിയത്തും
 എറ്റതാനിങ്കു വരട്ടു നിന്നേ മര-
 ണാന്തം പ്രിയതമേ സ്നേഹിച്ചിട്ടിട്ടുണ്ടെന്നും’
 ചൊന്നാർപ്പണ മയാദിയ കണ്ണാടുമപ്പുാഴ-
 സ്ത്രീരിയാകിയ രാജത്തിയുമുത്തരം
 ‘ആമീചതെ! മമ ജീവാധിനാമി! മൽ
 ക്രമീനിവാസമാട്ടുംവരയ്ക്കു കേരം
 നിനോടന്നിക്കൈഴും പ്രുമത്തിനന്നരം
 വന്നിടക്കില്ലിരു സത്രവും മഹാത്മാവേ

അപ്പോൾ കലാവാദ്ധനായോരു ഭംഗരൻ
 തല്ലാണി രണ്ട് ശിരസ്സിൽവച്ചാശ്മയാ
 വാഴുകനീയേവം വളരെ നാടാ ഭൂതലം
 മാഴുകാതെ സങ്ക്രമസവത്തിനോടിനി-
 നിന്ന് ഭരണത്തിൽ ഗ്രാംകൊണ്ട നാടിത-
 അജംഭാരിനാട്ടിനോടൊരു വിള്ളാഞ്ചു
 നിന്നുടെ രാജാധിരാജാർ നിന്നോട്ടേല്ലെന്നു
 ഷേർ ശൈലിച്ചീട്ടിട്ടിവണ്ണമെന്നുമേ
 മാടവി മാരിവർ നിന്നുടെ പാംബ
 രാധാംബരതേതാടു താവുകൊള്ളേണ്ണു
 ദൈനാഴികാതങ്ങു സാധിച്ചുകൊള്ളുവാൻ
 നന്നായും സുശ്രക്തരായും തീരട്ടു മേരുക്കുമെൽ.
 ഇന്നവന്നുമോംരാനന്നരു ചീടിനാൻ
 ദക്കവന സന്നോഷമോ ടൂഷിപ്പുംതവന്.

പിന്നെ ഭരഭവതാലയം പ്രാപിച്ചു
 കൂദിച്ചു കേതൃതാഴിതു തോഷാക്കലം
 മനേതരാജോഹ കോലാധലതേതാടു
 മന്ത്രിരം തന്നിലേക്കുങ്കു പുറപ്പെട്ടാൻ
 പൊന്നംകൊടികളിൽ പൊന്നോരണങ്ങളിം
 മിന്നം പലതരം സ്ഥാനതവാക്കുങ്ങലം
 ഷേർക്കു വളച്ചുവാതിക്കളിൽ
 കൊണ്ടുനിറത്തോരാരാജമാറ്റുങ്കളിം-
 കൊണ്ടോരപ്പെട്ടിം ബാലാക്കരഘീയിൽ
 പാവക്കജ്പാലയിൽ മുങ്ങിയ മാതിരി
 പാരം പ്രകാശിച്ചു കാണായിതന്നേരം

-കൊന്തും കഴില്ലും പെരുവരയും മഹാ
 ശംഖിരമായുള്ള ശബ്ദവുമണ്ണതം.
 മുമ്പിൽ നടക്കുന്ന മാടവിമാർ നിജ
 തന്ത്രരാനേത്തപാ വാഴ്ത്തിനാരിങ്ങുന്നു.
 “ഉള്ളാസമോടു കഴില്ലുതുവിന്തു
 നല്ലമധുമാസ സൗഖ്യമാന്തിരം
 നീണ്ടോരിവുമിൽക്കും നശിച്ചിരു
 കൊണ്ടപിടിച്ചു കഴക വിളിച്ചീടുവിൻ
 ഭ്രതലമെല്ലാം മുഴങ്ങുമാറിക്കാഞ്ഞു-
 കൂരുവിൻ വാഴു വാഴ്ത്താർപ്പണവല്ലം.
 ഇസ്മലമിനിമേൻ രോമകനാമദരോ
 നാസ്തികവർഗ്ഗമോ വാഴുകയാക്കുമോ
 വാളേള്ളുത്തിടുവിൻ കുന്തമേന്തിടുവിൻ
 ചീളേൻ വെഞ്ചുകൊണ്ട വെട്ടിടുവിൻ
 വാളിളുക്കെടു പതിക്കെടു വെഞ്ചു
 വാഴുവാഴ്ത്താർപ്പ ഭ്രമണ്യലുാവണ്യലം
 നാട്ടിൻം രാട്ടിൻം വേണ്ടി നന്നായ്ക്കു
 വെട്ടുവിൻ വാഴുവിന്തുക്കിൽ സൗഖ്യമായും
 ഇന്ത്യനുമാർപ്പണ ശ്രദ്ധത്തെമുച്ചു-
 ദേഹം കഴിച്ചുന്ന നമ്മൾ കേട്ടിലയോ
 വാളിളുക്കെടു പതിക്കെടു വെഞ്ചു
 വാഴുവാഴ്ത്താർപ്പ ഭ്രമണ്യലുാവണ്യലം
 ഉന്നതി നർക്കു നമ്മകിളിളാനായകൾ
 സന്നദ്ധരായിക്കണ്ണൽവിളിച്ചീടുവിൻ
 ശക്തി വല്പിക്കു നിന്തുപ്പുമായുടുമാ-

സക്തി നശിക്കു, കഴഞ്ചി വിളിച്ചിട്ടുവിൻ
 വാർക്കിലുങ്ങട്ടു മുഴങ്ങട്ടു വെണ്ണു
 വാഴുവാഴുആർട്ടു ഭ്രമണ്ണലാവണ്ണലൻ
 രാട്ടിനു വേണ്ടിപ്പട്ടവെട്ടുവിൻ പരം
 പോട്ടു ചാക്കട്ടയതു വിധിയെങ്ങിലോ.
 രാജാവു രാജാവുതാനലമെപ്പോഴിം
 ഭ്രജാനി നല്ലതേ വിന്തികയുള്ളില്ലോ
 വാർക്കിലുങ്ങട്ടു മുഴങ്ങട്ടു വെണ്ണു
 വാഴുവാഴുആർട്ടു ഭ്രമണ്ണലാവണ്ണലൻ
 ഇന്റരാജസ്സുംനാ തൈനവന്തെന്നാലു-
 മാരംമോയതി ശക്തനായുത്രുവിൻ
 കാരോ ദിനംപ്രതി ശക്തിവാദിച്ചിട്ട്-
 നീരാജ സൂത്രം പാരമുത്തിട്ടുവിൻ
 വാർക്കിലുങ്ങട്ടു മുഴങ്ങട്ടു വെണ്ണു
 വാഴുവാഴുആർട്ടു ഭ്രമണ്ണലാവണ്ണലൻ
 ഇന്റപ്പേരും തന്നെയന്നരഹിക്കം ധര-
 ണിച്ചേരും നമ്മളുവന്നയുമാവിയം,
 ശ്രദ്ധത്തപ്പങ്ങളിൽഉഴിവല്ലു-
 നോട്ടപ്പേരേണിച്ചുത്തല്ലോ മഹേപോൾ
 വാളിളിക്കട്ടു പതിക്കട്ടു വെണ്ണു
 വാഴുവാഴുആർട്ടു ഭ്രമണ്ണലാവണ്ണലൻ
 അപ്പോഴില്ലോപുരോപാന്തത്തിലേക്കു
 കൂപ്പും പിരിക്കുവാനായിപ്പുതിവുംപാഞ്ച
 രോമക രാജുത്തു നീഞ്ഞ വന്നിടിന
 കേമത്രമേരും മഹാപ്രഭുക്കരം പിലം

കോലാഹലമിരു കണ്ണ മിഞ്ഞതെയും-
 കേരാളം വൈദപ്പോട്ട കുടിനിനീടിനാർ
 അപ്പ് വിളിയോടുമാർക്കും കുട്ടം
 അപ്പോളകം പുക്ക വിസ് തുണ്ണാലയിൽ
 എത്തിയിൽനു മഹാ കേമമാരോയ
 സദ്യ ഭജിച്ച സന്തുഷ്ടി തേടിനിനാർ
 ഉണ്ണം കഴിത്തരമാസമാനണാലയിൽ
 ചേണാൻ ഭ്രവനം മാടവിവിരങ്ങം
 തന്നെട തന്നെട സമാനത്തിൽനിരു
 വനകംപുകിനാരലുള്ളകൾ തൊ
 ഭ്രിലാകമൊക്കവേ കീഴടക്കി സ്വയം
 മേലാവതായു് ചങ്കവർത്തിത്പരമാന്നലം
 ചൊല്ലുട്ട ദിക്ഷം പരത്തി വാൺകാലം
 മെല്ലു മെല്ലു ക്ഷയിച്ചിട്ടും പ്രസിദ്ധമാം-
 രോമകപട്ടണത്തിക്കയ്ക്കിനെന്തതിന
 കേമരാമായവരാർക്കേനാടഞ്ഞസാ
 കേട്ടാർ പതിവുള്ള കോഴി കൊട്ടക്കവാൻ
 കുട്ടാക്കിടാതേവമോതി രാജാവുടൻ
 “കാണ്ണിനിക്കാണന ധീരരെല്ലാവരു
 മാഞ്ഞയോടേനോട്ട ചേൻ പോരാട്ടവിൻ
 നന്നായു് പ്രതിജ്ഞ ചെയ്തിടിനോരെന്നല്ല
 വദിച്ചിട്ടെന്നെന നായകനായവർ
 ചട്ടം പഴയതു മാറി സ്ഥലം പുത്ര
 മട്ടകൾക്കേക്കുന നാഴികൾ മെല്ലവവ
 നാട്ടിയ നിന്മ, കിഴു നാസ്തിക വർദ്ധത്തെ-

യാട്ടിയോടിക്കിവാൻ നിങ്ങളുശക്തരായ്
 എന്നുകണ്ണാളിന്നിശ്ച വേണ്ടിമുൻ
 നിന്ന പോരാട്ടവാൻ കോപ്പിട്ട കോഴ്താൻ
 ഒറ്റം തരികയില്ലെന്തു കല്പന
 കേട്ടവർ കോപേന പോയിപ്പുരം ഘക്കാർ
 അർദ്ദം തന്നെ മാടവിമാത്രം-
 ക്ഷേത്രത്തുമെക്കമത്രത്തോടന്നരം
 വാണാർ പല ദിനം വംശിച്ച ശക്തിയാ-
 ലാണ്ടത്തോട് നരലോക നായകൻ
 മെല്ലവേ ചെന്ന ചെറുവക രാജുങ്ങ-
 രഹില്ലാം പൊതു പിടിച്ചടക്കിപ്പുരം
 പതിരണ്ടിര രണ്ടിലാനാസ്സിക-
 പുന്തിക്ക പാരം പരാജയം ചേൽ്ലുമ
 പ്രപതി നല്ല മഹാരാജുമൊന്നതു
 സ്ഥാപിച്ച ഭംഗ്രാ ഭരിച്ച വാണിടിനാൻ.

സമാപ്തം.

